

B.A.M.B.I.

Budaörsi Napok 1978-2008

A Bolyai Club Alapítvány kiadványa a
B.A.M.B.I. 2008 rendezvényre

Köszöntő

**Kedves volt és jelenlegi (és leendő) kollégisták!
Kedves Olvasók!**

Általános és egyben rendkívüli az az esemény, melynek alkalmából ez a kiadvány megjelent. Általános, mert korosodó emberek szoktak hasonló öszsze-
szelvényeket tartani, megszokott dolog ez az idő előrehaladtával. Rendkívüli ugyanakkor, mert a kollégiumban még ilyen nem volt, pláne ilyen „méretben”. Több, mint harminc évet ölel át a kolesz (és elődje) életéből, „karfüggetlenül”.

Megszokott és egyben kirívóan szokatlan lesz a körítés is. Megszokott, mert ilyenkor mindig van büfé, zene, belépő, rendezők, miegymás. Kirívóan szokatlan ugyanakkor, mert itt mindenki ingyen dolgozik főrendezőtől a zenekaron át a büfé-pakolóig, és ráadásul minden nagyon olcsó lesz: nem igazán mai árak várnak a résztvevőkre. Nem a mai divatértelemben vett „retro” lesz ez!

Ennek a tudatos döntésnek az oka az, hogy megmutassuk: még ma is lehet így, még ha ritkán is. A közösségi szellem, a tenniakarás nem veszíthet csatát minden egyes nap a PÉNZ ellenében, még akkor sem, ha a háború maga rosszul áll. Néha itt is elő-előkapható a parittyá, és Góliát pár percre elterül. A múltunk kötelez, és még bírjuk: (egyelőre) „no pasaran”! Megtehettük mindezt, hiszen hátunk mögött áll a mindenkori klubtagság, az Alapítvány jogi és szervezeti háttere és –nem utolsósorban– a Bolyai Club szellemisége.

Ennek az elvnek megfelelően hangsúlyozottan meghívtuk azokat az egykori diákokat, akik a maguk idejében kiemelkedő munkát végeztek a közösségi élet terén, akik elérték: ne csak lakóhely, hanem életér is legyen a „Bolyai”/„Budaörsi”/„Kőrösi”, a KOLESZ... Így, csupa nagybetűvel. És tudjuk: itt lesznek mindazok –hacsak valami „vis maior” nem áll útjukba–, akiknek életéből örökre kitörölhetetlen élmény ez a pár év.

További célunk a „BN-promóció”, ahogy ez a tematikából is kitűnik. Nem titkoltan szeretnénk kicsit példát mutatni, kicsit biztatni, hogy ha évente ugyan csak egyszer is, de lehet ’ilyen’: a Budaörsi Napok is visszakaphatná valamennyire ezt az „érdekmentes” jellegét. És persze népszerűsíteni is szeretnénk ezt a nagy hagyományokkal bíró rendezvényt: gyertek vissza arra is minél többen!

Felhívás is kicsit ez az alkalom: ismerjétek meg az Alapítvány munkáját, céljait, a mai kollégistákat, életüket, gondjaikat, harcaikat. Fel szeretnénk hívni a figyelmet a kollégium sorsára, mely nem tűnik túl rózsásnak... El szeretnénk érni, hogy mindenki segítsen abban, amiben éppen tud. Ha mással nem, akkor a manapság sokat emlegetett 1%-kal (adószámunk: 18229006-1-42).

Bevalljuk, kicsit (tényleg csak picit :)) büszkélkedni is szerettünk volna immár 30 éves múltunkkal, azzal, hogy mindig ott voltunk, ahol „hullott a forgács”... Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint ami ebből a kiadványból is kiderül: egy-két kezdeti évet leszámítva minden BN-re volt újságunk... Azért ez nem semmi!... Létre is hoztunk egy alkalmi pár órás múzeumot, ahova azért más kortések egy-egy relikviáját is becsempésztük: lehessenek ők is büszkék a múltjukra!

És utoljára, de nem utolsósorban a vágyunk egyszerűen egy jó buli is volt!!!

Reméljük, sikerült, az esetleges zökkenőket kérjük, nézzétek el nekünk!

Jó böngészést, jó szórakozást kíván

az Alapítvány kuratóriumának elnöke

Bolyai Club Kollégiumi Alapítvány

RÖVID BEMUTATÁS

A rendszerváltást követően a kollégiumban tevékenykedő, közösségi hajlammal „megáldott” diákok számára egyre nyilvánvalóbb volt, hogy a klubélet nem mehet tovább a régi módon. A régi források elapadtak, s újak sem igazán akadtak. A programok pedig – akárhogy is adunk bele saját munkát – pénzbe kerülnek. Ezen a téren is megérett tehát a helyzet egy váltásra. Sokat gondolkodtunk, mi legyen a megoldás, ami kifejezi nonprofit jellegünket, és segíti céljainkat: a Bolyai Club, „csatolmányai” (pl. FEB) és áttételesen az egész kollégiumi közösségi élet segítségét, támogatását, inspirálását. Végül – több sikertelen nekilendülés után – 1996-ban hoztuk létre erre a célra a Bolyai Club Kollégiumi Alapítványt. Fontos elem volt az ún. 1%-ok kihasználása is, amire így lehetőségünk nyílt. Kezdeményezésünk sikeres volt, a dolog szépen-lassan elkezdett „működni”. Továbblépésként 2000-ben megszereztük a közhasznú minősítést is.

1996-ban 50eFt alaptőkével hoztuk létre szervezeteinket. Innen indulva évről-évre „fokként” küzdöttük feljebb magunkat, de mindig úgy, hogy közben elláttuk alapcéljainkat, szerveztük és támogattuk vállalt rendezvényeinket... Úgy érezzük, hogy az eltelt több mint 10 év alatt egyértelműen bizonyítottuk, hogy megfontolt és hasznos munkát végez az Alapítvány, működési elvekkkel, célokkal, egyre bővülő létszámú háttérgárdával (az ún. „fiatalok” bevonásával).

Ez a mostani rendezvény (mely apropót szolgáltatott ezen újság megjelenéséhez) nem titkoltan kicsit ezeket is szolgálja. A jelenlegi klubtagság is dolgozik, mi pedig megpróbáljuk bővíteni a támogató körünket régi kollégistákkal. Az évek során szembesültünk azzal, hogy pályázatokon, ismeretlen cégeknél nincs esélyünk, annyira speciális munkát végzünk, belterjes (kevesek által értett) fogalmakkal. Jó példa erre, amikor a II. Gyerektáborunkra pályáztunk a Mobilitásnál: egyszerűen nem lehetett kitölteni az adatlapot, mert nem egy korosztályt karolunk fel, sem térben, sem időben. Ugyanakkor minden volt kollégista jól tudja, hogy mennyire hozzátartoznak ezek a dolgok az értelmes kollégiumi léthez, hogy mennyire hasznos a Bolyai Club szellemisége egy (értelmiségi) embernek.

MŰKÖDÉS RÖVIDEN

Az Alapítvány „varázs-száma” a 3. Alapvetően három szintnek háromféle dolgát támogatjuk 2000 óta minden évben. Ezekről később szólunk, addig előzetesen a bontás:

Időbeni osztás:

1) „Bolyais gyerekek” [per def.: akinek legalább az egyik, de gyakran mindkettő szülője Bolyais]

2) „Fiatal Bolyaisok” [per def.: a kollégiumban az aktuális klubtagok és a klub működése] és

3) „Öreg Bolyaisok” [per def.: azon Bolyaisok, akik kiköltöztek a kollégiumból].

„Térbeli” osztás:

A) táborok, kirándulások (min. 2 nap)

B) fix alkalmi rendezvények és

C) „hagyományos” fontos dolgok.

Működési elvünkben is ilyen hármas osztás van, hiszen a biztonságos fenntartás igényel némi odafigyelést. A legfontosabb célunk azonban az, hogy a kitűzött programjainkat megvalósítsuk, rendezvényeinket megszervezzük és támogassuk, fontossági sorrendben ugyan, ám lehetőleg minél többet. Ezeket elsősorban az 1%-okból támogatjuk (valamint az előző évi „maradékból”).

Mindent megteszünk, hogy „bevételeinket” emeljük, hiszen annál több programra jut pénz. Ezért keressük támogatókat, de folyamatosan törekszünk arra is, hogy 1%-os pénzünket emeljük. Minden évben egyre több címre küldjük ki adott évi körlevelünket, amelyben megtalálható 1-2, az Alapítvány részére kitöltött rendelkező nyilatkozat. Tavaly (2007 november-december) kb. 400 címre ment a levél, ami óvatos becslések szerint is majd 500 adózót jelent, de többen családjukban, munkahelyükön is terjesztik. Munkánk eredménye jól látható a következő grafikonon növekvő 1%-os összegeken. Az idei évre (2008-ra, vagyis a 2007-es adókból) „jobb az óvatosság” alapon kevesebbet tervezünk, de akár folytatódhat is a növekedés... mi nem bánnánk :) ...

RENDSZERES ALAPCÉLOK

Alapkitűzéseink a bevezetésben említett 3*3-as (A-C, 1-3) felosztás szerint, melyekre minden évben előre elhatározott százalékos megosztásban keretösszeget adunk:

A) Táborok a három szint számára:

A/1) Bolyais Gyerektábor (BGYT)

(2008-ban már az ötödik jön! 5-6 napos tábor, legutóbb 2007-ben több mint 60 gyerek és 40 felnőtt volt. Sokaknak ez a nyaralásuk is.)

A/2) Bolyais Kirándulás

(Minden évben kétszer a jelenlegi klubtagság elvonul 2-3 napra. Legutóbb Gyöngyös-Pipishegyen jártak.)

A/3) Bolyais Világtalálkozó (BVT)

(2008-ban már a tizennegyedik jön!!! 2-3 napos „örület”, zene-móka-kacagás-„ereszdelahajam”, 60 és 100 fő között, mikor hogy ér rá a „tömeg”)

B) Rendezvények a három szint számára:

B/1) Bolyais Gyermekmikulás

(Minden év december elején rendezzük, már nem is tudjuk, hány éve... 30-50 gyereknek hoz ajándékot a Bolyais Téliapó, aki ügyes és szép.)

B/2) Fiatal Bolyais Karácsonyi Vacsora

(Minden évben valamikor a vizsgaidőszak elején, ősidőkbe nyúló hagyományok alapján a B-alagsorban összejön a klub egy saját készítésű vacsorára.)

B/3) Öreg Bolyais Karácsonyi Vacsora

(Minden év december elején rendezzük, a Mikulás után, felnőtteinknek (legalábbis annak látszó egyedeinknek :))... Beszélgetünk, eszegetünk, iszogatunk, kitérgetjük az új gyerekeket, stb.)

C) Hagyományos dolgok:

C/1) Bolyais BN-újság

(Minden évben megjelenik a Budaörsi Napokra, bizonyítékképpen lásd ezt a kiadványt! :))

C/2) Bolyais érintettségi gólyatáborok

(Ha pályáznak valamilyen programra, akkor igyekezünk segíteni.)

C/3) Showhajtás, Bunkós Tesók csapata

(Minden évben indul a csapat, ilyen-olyan szükséges költségekre, papírra-tollra szívesen adunk.)

Nagyon fontos alapelvünk, hogy ezek a támogatások szinte kizárólag programokra és kellékekre, dekorra fordítandók, szállás és étkezés ebből nem finanszírozható. Ilyen jellegű kiadásainkat csak és kizárólag a befizetett részvételi díjakból fedezzük. (Nem zárja ki azonban ez azt, hogy tőkénk segítségével problémás esetekben mintegy „meghitelezzük” a részvételi díjat, csúsztatott vagy részletfizetést téve lehetővé tagjainknak. Sokaknak ez is nagy segítség, hogy el tudjanak jönni programjainkra, találkozhatnak régi klubtársaikkal.) Igyekezünk szem előtt tartani azt is, hogy valamikor „önrész” (általában munka) társuljon a támogatás mellé, ill. már megvalósuljon az adott projekt a támogatás kifizetése előtt. (Pl. ha a klubot kifesti a tagság, beszélünk a festék-számlába, ha a munka készen van.)

TOVÁBBI CÉLJAINK

Az Alapítvány vezetősége (a kuratórium kibővítve a főbb szervezőkkel) egyetért abban, hogy megpróbálhatnánk megvalósítani nagyobb elképzeléseinket, most már, hogy hosszú évek óta bizonyítunk, működünk, csináljuk a jól bevált, fent felsorolt fix dolgainkat. Ezek már olyan széleskörűek, hogy tényleg mindenki érintett megtalál(hat)ja a sajátját bennük. Mindenkinek jut valami élmény, mindenki tud megfelelő választani a palettáról, már persze ha igénye van rá... És vannak

még ötleteink!

Például 2007. febr. 17-én rendeztünk egy nagyszabású retro-partit a Bolyaiban (BAMBI = Bezzeg A Mi Békebeli Időnkben). Teljesen új dolog, kollégium szinten is. Ekkor még csak saját körben terjesztettük a hírt, de megjelentek sokan olyan volt kollégisták is, akik nem voltak a Bolyai tagjai. Nagy siker volt!!! Ez adta a bátorítást, hogy terjesszük ki ezt a dolgot! Ahogy Alapítványunk elnevezése is mutatja, mi kollégiumi célokra is szerződünk, így tehát belevágtunk, s felhoztuk a rendezvényt a B-alagsorból a Lepénybe, kiterjesztve minden volt kollégistára. Erre a nagyszabású rendezvényre jelent meg ez a kiadvány is, amit most az Olvasó a kezében tart. Ő már tudja, amit mi még nem: hogy sikerült az összejövetel... Reméljük, jól, és tetszett. Mi mindenesetre mindent megtettünk: szerveztünk, leveleztünk, tettünk-vettünk, intézkedtünk... s költöttünk, az Alapítvány pénzéből. Nem a haszonra mentünk (talán ezt az árak jól mutatják :)), de bevalljuk: azért persze nem szeretnénk rosszul járni! Reménykedünk egyrészt az Olvasó 1%-ában, másrészt esetleges adományában, vagy éppen kapcsolataiban...

Megpróbálnánk ugyanis néhány céget felsorakoztatni magunk mögé, akik kollégiumi (Bolyai) „eredetűek”, legalább kis mértékben, és/vagy vannak ilyen-olyan kapcsolataik ma is a Clubbal, a kollégiummal. Mindezt tesszük csakis értelmes, célzott dolgokra, és nem „partalan” adakozásra, és nemcsak a múlt okán, hanem a jelen (és a jövő) miatt. Mi pedig amellet, hogy ezekből a támogatásokból meg tudjuk valósítani vállalásaink jó részét (amihez munkánk eddig sem hiányzott...), adott esetben megpróbálunk valami „ellentételezést” is nyújtani (pl. hirdetés a BN-újságban, kollégiumi plakáton, akár év közben is, stb.) Valamilyen formában feltétlen megjelenítjük a (cég) nevét vagy amit kíván, ha máshol nem, az éves beszámolóinkban.

Az Alapítvány Alapító Okirata, eddigi közhasznú jelentései, valamint kuratóriumi üléseinek jegyzőkönyvei megtekinthetők a <http://www.bolyaiclub.hu> honlapon. De bármilyen kérdésre, érdeklődésre szívesen válaszolunk. (E-mail: bcka@freemail.hu)

Ha valakit érdekel, vagy tud tippet adni, kit kereshetünk meg a fentiekkel, kérjük, szóljon!

Tisztelettel:

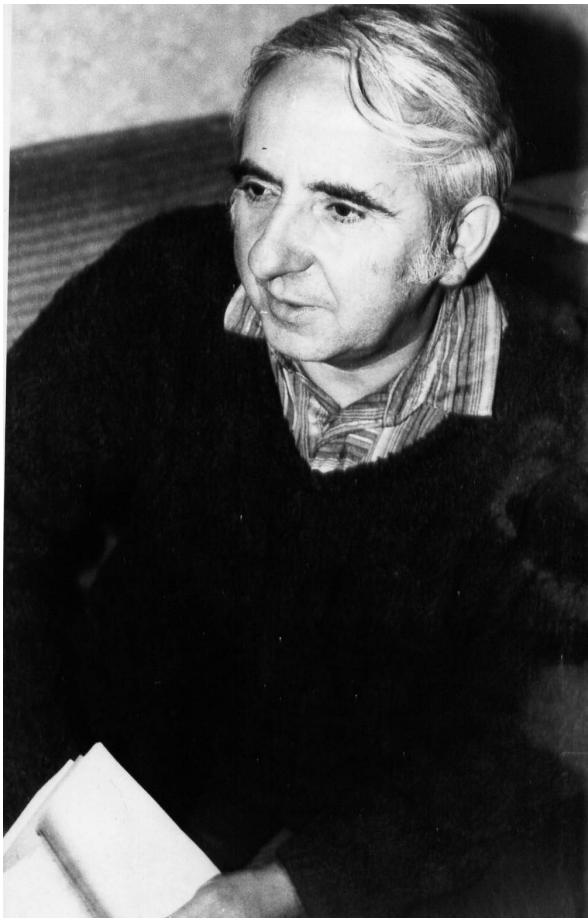
A Bolyai Club Kollégiumi Alapítvány kuratóriuma

Bolyai Kollégium

Ahogy a mellékelt kiadvány-címlapról is látható, 1975-ben ünnepelte 10 éves évfordulóját a Bolyai János Kollégium (vagy ahogy a „népnyelv” emlegette: a „Rákóczi úti” kollégium). 1965. dec. 14-én nyerte el ugyanis az addigi diákotthon a kollégium címet. Szellemi- és jogelődünk nekünk, TTK-soknak ez az intézmény. Sokan nem is tudják, mi mindent hoztunk onnan magunkkal 1978-ban, amikor költözött a kari kollégium ide, a Budaörsi útra... Az egyik legfontosabb hozomány a Showhajtás (lásd külön cikkben), a mai napig is megrendezett és szeretett vetélkedő.

Magának a Bolyai Clubnak az elnevezése is a korábbi kolesz iránti tisztelgés és nosztalgia kifejezése (mint ahogy erre utal a B-alagsorban a Sügér bejárata melletti Rákóczi út 5. felirat is.)

Sok minden működött már ebben az épületben az idők során. Körülbelül 1950 tájékától csakis lányok számára szolgáló diákszálló volt, a Zrínyi Ilona Diákotthon. Ez a hatvanas évek elején szűnt meg, mikoris rendbe hozták az épületet. A tatarozás után rögtön, 1964-ben ismét csak lányok (sőt, csak bölcsészek!) vették birtokukba az épületet, de már 1965 elejére jócskán fölszaporodott a TTK-sok száma (de még mindig csak lányok!)... Aztán 1965 során már néhány TTK-s fiú is beköltözött, s innentől kezdve nem volt megállás a lejtőn! :) Ám nagyon szigorú szabályok voltak érvényben! (Érdekesképpen: 1969-ig két külön diákbizottság működött: egy lány és egy fiú...) 1969-re már kizárólag a TTK-sok otthona lett a hely, és a „nemi” kérdés is oldódni látszott: 1969. márc.11-én megszületett a „forradalmi” KB-határozat, miszerint „lányok és fiúk de. 10h-tól este 10h-ig látogathatják egymást”. (Bizony: addig bemenni sem lehetett más nemű szintre.) Ezután a fiú és lány DB-k megszűntek, pontosabban más erővonalak mentén lett felosztva a diákság: lett „mat-fiz DB” és „nem mat-fiz DB” (ez utóbbi később a „Szumma” elnevezést kapta). Házaspárok csupán a 73/74-es tanévtől kezdve lakhattak együtt (mondjuk ezt a nagy létszámú szobák is akadályozták).

Sok mindent lehetne még írni erről, és sok mindent pedig sajnos nem is tudunk. Talán most, hogy ez a rendezvény megteszi a kezdő lépéseket, és régebbi időkön átnyúlva összehozza a valaha volt kollégistákat egy-egy estére, többször mesélnek majd a régiek, hogy „Bezzeg A Mi Békebeli Időnkben” hogy volt... és talán néhányan a fiatalok közül le is jegyzik ezeket, mert lejegyzésre érdemesek...

Már csak egy nagyon fontos összekötő kapcsot kell megemlítenünk, ez pedig Jenei Sándor igazgató úr, mely mind a Bolyai, mind a Körösi Csoma Kollégiumban nagy szeretettel és elszántsággal igazgatta a TTK-s kollégisták sorsát, egészen kényszer-nyugdíjazásáig

(1995). Az ő személye az a híd, amely átíveli ezt az időbeli szakadékot, hiszen mondjuk egy '75-ös és egy '95-ös kollégistának egyszerre csillan fel a szeme, ha ezt a nevet meghallja. Ez a rendezvény kicsit az ő emlékére is szolgál (valamint azóta elhunyt, más kollégiumi dolgozó és hallgató emlékére is, ezért van az emléksarok berendezve). Az Alapítvány szeretne egy emléktáblát elhelyezni az igazgató úr tiszteletére, erre is gyűjtünk ezen a találkozón.

Végezetül, minden eddig leírthoz kapcsolódva, kerüljön ide Jenei Sándor igazgató úr bevezetője ebből a '75-ös kiadványból. Lehet, hogy az elfogultság mondatja velem, de ezeknél az őszinte és megható soroknál jobbat keresve sem találhattunk volna.

Jenei Sándor: ÉVFORDULÓ ÜRÜGYÉN

Idestova harminc éve - mivel nem szándékoztunk a földön aludni - jobb híján a tápai réten dömöcköltük keményre friss szalmával a honvédségtől kapott avitt szalmazsákokat.

A villanyt a tanyasi gyerekek szerelték valamelyik „öreg” kollégista irányításával. Csak az egyszem tanuló fűtöttük, ágyneműt mi hoztunk. És ez így volt természetes.

Istent még csak az „elrugaszkodottak” vitatták, mi, útkeresők, csupán az egyházat, a fasizmust, a földreformot, a felszabadulást igyekeztünk a helyére tenni, nagy hittel avagy gyermekleg értetlenséggel. Valós vagy vélt tudásunkat nem rejtettük véka alá; iskolában, családban, szülőföldünkön mint egy-egy új Messiás hirdettük.

Még ma is sok a vaságy, de már a matracokat laticelre cseréltük; a heverők egyre szaporodnak, bár egyik-másikban rossz a rugózat. Némely szobában nincs meg az elvárásnak megfelelő hőmérséklet, a felsőbb emeletlakói esténként meleg víz nélkül maradnak. Természet-tudományi ismeretekkel felvértezett hallgatóink stúdiót bütykölnek. Filozófiában, politikai gazdaságtanban jártas kollégistáink gazdaság- és kultúrpolitikai, s számtalan más kérdésben fejtik ki magvas álláspontjukat.

Nagy út áll mögöttünk; gazdagabbak, műveltebbek, tudatosabbak lettünk. Felsőbb osztályba járunk.

Lehagytuk elődeinket, ez jó és természetes, de a hitükből egy kicsit vételezhetnénk. Nem a lángolásra gondolok én, hanem a cselekvő elkötelezettségre.

Korunk kérdéseit kell megválaszolnunk; választanunk, döntenünk kell nap mint nap, hol kisebb, hol nagyobb kérdésekben - és ez nem kis feladat. Ehhez kíván sok sikert egy volt kollégista, és szíves figyelmetekbe ajánlja Simon István döbbenetesen szép versét.

Simon István: KERESZTÚTON

Az erdőből még kivezettél
biztosan, mint aki mindent tud.
Most merre tovább, ősi testvér?
Minden út végül is keresztút.

Állok rajtatok, rajtad, szegként,
ahol egymást átföditek.
Árnyékom visszahajlik ferdén,
amit egy kő elgörbített.

Keresztút minden út a földön,
mert a csordák, vánszorgó hordák
a szárazakat meglelve rögtön
fordították, összeácsolták.

Vesztett kengyelből, kerék hulló
sínvasából lett vasalása.
Égtájakat szétmetsző olló!
És óriás kereszt egy hátra.

Mert egy út sehová se ér el.
El s vissza — ennyi az iránya.
Kellott a szomj, emberi kétely,
új terek megváltó királya.

S útkeresztjét a halovány Föld
egyszer fölvette s viszi a vállán
azóta Vénusz és a Mars közt
át évezredek vízmosásán.

Nagy szárain még föl-le futkos
ácsolója, mint riadt hangya;
lapályokon, hegyen, kakukkos
erdők között, hogy — merre? Arra?

Keresztútnál a vándor ember
mondhatja még: vigyázz, letévedsz;
de súlyos keresztút-teherrel
maga e Föld vajon mit érez?

Kis út, utam te voltál eddig,
s megyek innen, hová elértem.
Két út mindig keresztbe fekszik
s két kérdés az ember szívében.

Látomásom így ég s lefoglal,
hogy nem is érzem: megyek lassan,
mint kísérve fákkal, sasokkal
planétánk is az alkonyatban,

és nézik pipacs szemű földek
s bodzák is. míg a langy melegnek
dözsölve szinte nem is dőlnek,
már inkább nekitenyerelnek...

Showhajtás

Az egyik legnagyobb érték (s így az egyik legnagyobb hagyományokkal rendelkező esemény), amit a Bolyai Kollégiumból „áthozott” a TTK, az a Showhajtás néven emlegetett vetélkedő. Ezt a Bolyai Stúdió kezdte el szervezni, és szintén az a legegyszerűbb, ha a szemtanúk visszaemlékezéseiből szemelgetünk:

----- Original Message ----- From: „Deák Ottó”;
Sent: Friday, August 31, 2007 1:58 PM

[...]

Sok szép emlékem van azokból az évekből, az egyik legkedvesebb, hogy tulajdonképpen én voltam a kitalálója a ShowHajtás nevű vetélkedőnek, amihez a mintát a BME ShowSonka nevű parádéja adta, de mi ezt alaposan átdolgozva csináltuk meg.

----- Original Message ----- From: „Szabóné Kiss Katalin”;
Sent: Wednesday, September 05, 2007 3:49 PM

[...]

A Show-hajtás nevű ősznépi banzáj még velünk kezdődött. Sajnos még kevés fényképet készítettünk akkortájt. Képzeld, a tojástartók beszerzése is - a stúdió falainak hangszigetelésére - ilyen vetélkedős feladat volt egyszer, pontokat lehetett vele szerezni. A környező boltokban nem tudták mire vélni szerintem a rohamot a tojástartó rekeszekért. A Show-hajtás lökött feladataiból még sokáig profitáltunk tanárként. Ötleteket adtak diáknapokhoz.

----- Original Message ----- : From: „Dr. Pallósi József”;
Sent: Sunday, September 30, 2007 12:54 PM

[...]

Először évente egyszer, majd volt, amikor kétszer is csináltunk ShowHajtás néven 2 napos vetélkedőt, aminek a fődíja egy egészben sült malac és sok sör volt. Nagyon nagy volt a részvételi arány, nem csak a kollégisták, hanem kinti barátaink is jöttek segíteni. Ennek a fő szervezője Deák Ottó volt, de besegített még Dömsödi József és Rákóczi Ferenc is. A lebonyolítást az egész stúdiós csapat végezte. Nagy hajcíhő volt, meghívott vendégekkel, helyszíni kapcsolásokkal. (Akkori technikával ez nem volt valami egyszerű!)

Versenyt a városban Szokatlan feladatok, találmánypróba

Nagyszabású, vidám és komoly vetélkedőt szervez a kaposvári városi KISZ-bizottság és az ELTE Bolyai-stúdiója március 27-én a megyeszékhelyen.

A város öt középiskolájának csapatát hívják meg a vetélkedőre, és természetesen minden szurkolót szívesen várnak. A központ a Munkácsy gimnázium lesz. A csapat-irányítóközpontban harmincan dolgozhatnak a többiek – akár az egész iskola – ott lehetnek „minden kilométerkönel”. Szükség is lesz rájuk, mert a feladatokat sokszor csak úgy tudják megoldani, ha bejárják a városi.

A szervezők számítanak a lakosság megértésére. Erdemes felkészülni, mert előfordulhat, hogy egy csapat diák „fölfordítja” a rendet.

A villámkérdésekre fél perc gondolkodási idő után a központ felől; bármilyen segédeszköz megengedett.

A városjáróknak nem lesz könnyű dolguk; hogyan tudják meg például azt, hogy a Kossuth téren 16 óra 05 perckor áthaladó autóbussznak mi-

az alvázzáma és mikor született a vezetője...

A díjak a verseny nehézségének megfelelően értékesek: az első helyezett csapat – azaz az iskola – televíziót, a második magnetofont, a harmadik lemezjátszós rádiót kap.

AKKOR...

KEKI (Dr. Bérci István) szerint a világ 1978.-ban.

1978 pontosan 30 évvel ezelőtt volt, ezt az időtartamot szokták egy fél emberöltőnek nevezni. 30 év hosszú idő, ennyi idő alatt egy gyengébb háborút is meg lehet vívni! (lásd 30 éves háború!) Ha arra gondolok, hogy 1978-ban 23 éves voltam, csak a szép dolgok jutnak eszembe. Az egyetem akkor még teljesen más volt, mint ma, hiszen azóta még a helye is megváltozott. A régi TTK a Múzeum körúton volt, ahol most a Bölcsészek vannak (legalább beszívhatnak egy kis természettudományos kultúrát az ósdi falakból!). A pincétől a padlásig mindenhol kis szobák, kuckók, laborok voltak és korántsem volt olyan elegáns és jól felszerelt, mint a mostani lágymányosi campus. De ezeknek a régi laboroknak is megvolt az atmoszférája! Én például a feleségemmel, aki 1978 óta a feleségem (Ez az évszám úgy látszik üldöz engem?!) is egy Múzeum körüti alagsori Növényszervezetten laborban, még 1974-ben „barátkoztam” össze. Barátságunk meg is hozta „gyümölcsét”, ugyanis 1978. szeptember 21-én (Már megint ez a '78!), azon a napon amikor kezdődött az őszi szemeszter, megszületett a fiúnk. Az V. év számunkra vidáman telt el, én lektori engedéllyel az első félévben megcsináltam az egész évet, a második félévben pedig a feleségem. Felváltva voltunk a gyerekünkkel, és egy kis szobában laktunk a 11 emeletes épület első emeletén.

Tehát egyszerűen csodálatos év volt 1978! Sokat tanultunk, sokat dolgoztunk, rengeteget hülyéskedtünk és szórakoztunk. Sosem éltünk olyan gondtalanul, mint azokban az időkben.

Nekem volt egy barátom a filmgyárban, akinek segítségével különböző filmekben voltam kellemes („...aki korántsem mellékes...”). Ez egy igazi aranybánya volt, hiszen ott alkalmanként 650

1978 Keki

A TTK jelöltje:
Keki (Bérci István) –
GYŐZTES!

További jelöltek:
Bölcsész: Fidi, a szultán
Jogász: Berci

... MOST

Forintot kerestem naponta! Ez egy horribilis összeg volt; mi akkoriban hárman (feleség, gyerek, én) kb. ennyit fizettünk havonta a koleszért, és ebben benne volt az ebéd és a vacsora is! Abban az időben egy jó étterembe be lehetett ülni 100 Forinttal. Ebből két fő itallal együtt meg tudott vacsorázni. 20 Forintért be lehetett ülni akármelyik jobb moziba, 4,20 –ért pedig a Hotel Wien mögötti utcában levő Rétisas vendéglőben meg lehetett inni egy korsó sört.

Gyönyörű időszak volt ez a szomjas egyetemisták számára!

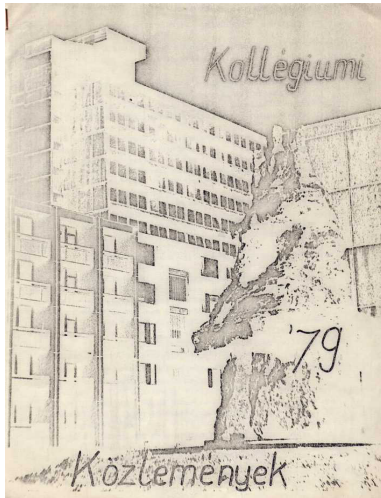
De az 1978-as év legszebb élménye mégis az volt, hogy én lettem az első összegyememi diáknapi alkalomból megválasztott diákigazgató! Egy kitűnő stábot sikerült kialakítanunk a TTK-s fiúkból és lányokból, akik – túlzás nélkül – éjt nappallá téve dolgoztak a korthadjárásban a TTK sikeréért. Rádióműsort szerkesztettünk, mely egész nap szólt és az akkori divatos zene számok között az én támogatásomra buzdított, volt aki plakátot rajzolt és ragasztott ki minden elérhető helyre, volt aki a kolesztól az egyetemig közlekedő buszok és villamosok vezetőit „kérte” meg egy kis TTK-t támogató reklám bementésére a járműveken.

Nagyon fárasztó hét állt mögöttünk, mikor learattuk a megérdemelt babért, és segítőimmel az általam a TTK-s épület alagsorában megnyitott „Nikkel Sügér” nevű kocsmában végre kicsit leeresztettünk. A „leeresztés” olyan jól sikerült, hogy sokan utána több napig nem tudták hol vannak! Sokáig sajnos nem tarthatott a mulatság, hiszen kezdődött a nyári vizsgaidőszak.

1978: Életem egyik legszebb éve volt, de jó lenne ismét akkor élni és 23 éves Bolyaisnak lenni!

Dr. Bérci István (alias KEKI)

1979 Háni

Jelöltek:

TTK: Háni (Forró Tibor)

BTK: Foki Cirkusz (Foki Tamás)

ÁJTK: Tom Travolta (Elter Tamás)

Az 1979-es Budaörsi Napokról sikerült beszerezni egy újságot, s ebből kiderült, hogy a jelöltek az alábbiak voltak: TTK-ról Forró Tibor, másodéves földtudományi szakos hallgató, a BTK-ról Foki Tamás, harmadéves történelem-népművelés szakos hallgató, az ÁJTK-ról pedig Elter Tamás, másodéves jogász. Sajnos, Forró Tibort nem sikerült (egyelőre) felkutatnunk, így a jelölt jelenlegi visszaemlékezései helyett álljon itt az akkori „helyzetértékelése”, ahogy ez az újságban megjelent:

- Kérlek, mutakozz be a Budaörsi Újság olvasóinak!

- Forró Tibor, másodéves földtudományi szakos hallgató vagyok.

Pillanatnyilag a Budaörsi Kollégiumban lakom. Becenevem „Háni”, a Honey = méz szó magyarosított változata, mely egyben esetleges megválasztásom esetére adott programom valóságára is utal.

- Vázolnád néhány szóval, mit jelent ez a mézédés program közelebről?

- Megoldhatatlan feladat lenne valamennyi programot ismertetni, de talán a legfontosabbakat elmondom. 24-én estére meghívtuk Szakcsi Lakatos Bélát és zenekarát, akik kiváló minőségű jazzt szolgáltatnak a kollégium lakóinak. Tóth Sándor jóvoltából pedig karatébemutatót láthatnak az érdeklődők. De ne felejtjük el, hogy diákok vagyunk, szerény jövedelemmel, ezért segélyosztó automatát szerelünk fel a rászorulóknak.

- Hogyan versenyeztek a többi jelölttel, és hogyan hattok egymásra?

- Személyesen eddig nem ismertem vetélytársaimat, és így ez egy nagyszerű alkalom, hogy most pótoljam ezen mulasztásomat. Szerintem nagyon kellemes irányba serkentjük

egymást az egyre fokozódó konkurencia eredményeként.

- Hallottam, hogy egy TTK-s szavazata mindössze 1/2 szavazatot ér. Kérlek, oszlasd szét kételyeim, és tégy bizonyossá, hogy tévedek!

- Sajnos nem tévedsz!!! A 1/2 szavazati rendszer oka, hogy mi, TTK-ok sokkal többen vagyunk, és így kívánunk egyenlő esélyeket adni a többi jelöltnek. Őszintén remélem, hogy ezek után a választás sportszerűségéhez kétség nem férhet, és természetesen így is rendületlenül bízom választóimmal és támogatóimmal együtt a végső győzelemben.

- Igen, ezek után csak gratulálni tudok ehhez a nagyszerű gesztushoz, melyet a TTK-s kollégisták tettek a másik két kar kollégistái felé. Azonban óva intelek ezen meggyőződéseid általánosításától. Tudom, hogy Hatvanban laksz, de nehogyan elfeledj később a vonatjegyet ide váltani, nem pedig „Harmincba”... Eddigi tapasztalataid alapján milyen tanácsokat adsz az elkövetkező idők jelöltjeinek?

- Talán azt, hogy szabaduljanak meg az elkövetkező Budaörsi Napok karok közti verseny jellegétől, így a 1/2-es szavazati rendszer is szükségtelessé válik. Az olvasóknak pedig azt üzenem, hogy jöjjenek el hozzánk, 27-28-29-én, és nagyon jól fogják érezni magukat.

Az újság leközölt kéziratban egy Romhányi-szösszenetet is:

A macskafogó egér (műfordítás)

Egy jókora macskát fogott az egérke,
Nagy munka – nem mondom, de mégis megérte,

Engedj el! – könyörgött a macska riadtan –

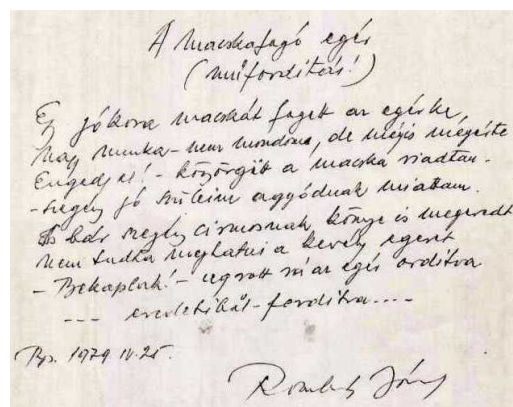
- szegény jó szüleim aggódnak miattam.

És bár szegény cirmosnak könnye is megeredt,

Nem tudta meghatni a kevély egeret

- Bekaplak! – ugrott rá az egér ordítva

(eredetiből fordítva, Bp. 1979.IV.25.)

1980

Jelöltek:
 TTK: ? (Tóth Sándor ?)
 BTK: Jenő - Olimpia ???
 AJTK: ? (?)

Ez az év volt a kettő nagy „fehér folt” közül az egyik. Kevesen emlékeztek, és azok is ellentmondó adatok voltak (igaz, elég régen volt...)

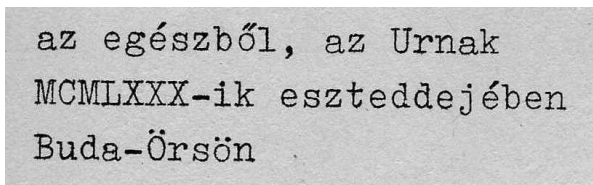
Talán ez tűnik a legbiztosabbnak: „Tóth Sanyi geológus volt a jelölt, ha jól emlékszem, együtt egy gyógy-pedagógus lánnyal.” Reméljük, a találkozó hatására előkerülnek, és pontosítódnak az emlékek.

A „saját belső” archívumom kutatása során azonban találtam pár dokumentumot. Először is egy szép kék meghívót, melyből megtudhatjuk, mikor is volt az esemény:

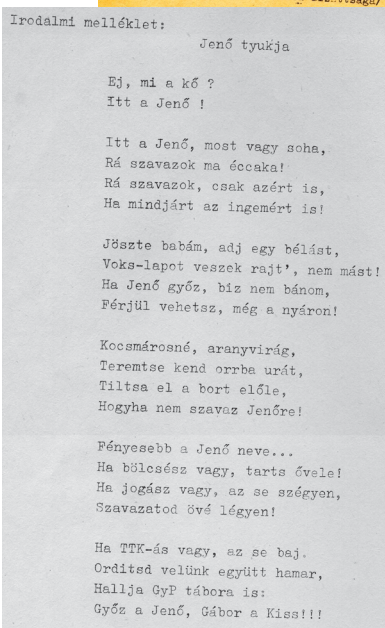

Aztán előkerült két megbarnult, stencilezett kortesűjság. A címlap maga nem sokat árul el (leszámítva, hogy a csótányok már akkor is kultikus állatok voltak :)).

Belelapozgatva kideríthetjük az évszámot:

A karra vonatkozóan az irodalmi melléklet adhat tippet, hogy bölcsész-jelölről van szó, különösen ha az utolsó előtti és az utolsó versszakra koncentrálnak:

Ugy irhassak, amint vala egykor, a régi időkben,
 Még amidőn atya-és fiuisteneinket imádánk,
 Débé, Kákábé, s Gondnokság égi lakóit,
 Áldozván illő olajjagat az ünnepeikre.

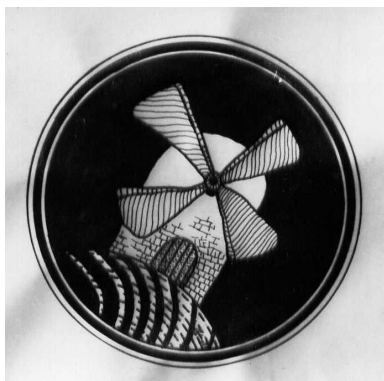
Boldog békeidők! Akkor még voltak erények...
 És poharak a Cilánál, s kávé sem vala zaccos.
 Így volt ez ama korban!
 S mért volt így? - ne kutassuk. Egyértelmű a válasz:
 Mert nem akármely férfiukéz tartotta a gyeplőt!
 Mesteriebben e szerszámmal nem bána kocsis sem,
 Sőt! ritttyenteni és danolászni se tudna aképen.
 Ő volt az, aki elsőnek hágott fel a Bércre,
 S szent lépcsők körein szaladozva gyűlésre toborza:
 Bölcsészek koszorú szüzeit csellel leorozta
 Az ötödik s hatodik emelet cellái hűséből;
 S életerős fiakatküldött sikereset a malóra,
 Székeket és asztalt s padokat pakolászni, miegymás.
 Mint velük ő, szállt egykor Alexandrosz s hada Sikra ...
 /Bár tudnám, hogy esett s mikor is volt, biz ideírnám!/
 Mindegy, sort az idővel!
 /Oh ég! vakolat! ne szakadj le!/
 /Folyt.köv. a Jenő Színházban./

18 órától LOKOMOTIV GT együttes koncertje

... MOST

1981 Molnár Banda

Az 1981-es év igazán formabontónak mondható, hiszen egy nevelőtanárról is az indulók között volt, ám sajnos a többi jelöltről nincsen információnk, pedig - mint mindig - az ő személyük és munkájuk is csak emelhetette a Budaörsi Napok fényét.

... AKKOR

1981-ben Molnár Tamás (nevelőtanárról, micsoda szentségtörés, de nagyon jól sült el!) volt a TTK-s jelölt, és a Molnár Banda egy nagyon kemény csapatává kovácsolódott, akik 2 év múlva győzelemre vitték Dudát!

Csak néhány név: Giczi Imre, Mensáros Péter, Harmath Péter, Németh Gábor, Kosik Attila, Tóth Sanyi, Milánkovich András, Tóth Józsi, Csíki Sanyi, Kőrösi Gábor, Csúzdi Csaba, s persze a „kapcsolt” gyönyörű női személyek, mint pl. László Pirokska, két gyermekkel a pocakjában. Szép Molnárné, alias Csobod Éva, akkor tanársegéd a Fizikai-kémia Tanszéken, szépségével csak emelte a jelölt „fényét”. Erről a kampányról van néhány fényképem, s már csak azért is emlékezetes, mert az év őszén születtek iker lányaim (Emese és Imola), akik a kollégium kedvencei voltak 3 éven keresztül, s egyben az 1982-es esztergomi FEB-tábor legfiatalabb résztvevői.

A Molnár-kampány főkampányműsora volt minden idők egyik legsikeresebb előadása a Kollégiumban. Az erről készült filmet talán Kosik Attilától, aki akkor technikus volt a koleszban, meg lehet szerezni.

A képen Dr Molnár Tamás, föci-angol szakos tanár még FEB-es is volt. A Budai Nagy A. gimiben tanított Budafokon, majd részt vett a Kempelen megalapításában.

Mi történt még 1981-ben?

Az iráni hadsereg ellentámadást indít Susangerd körzetében, azonban a megszálló iraki erőkkel szemben csúfos kudarcot vall.

A Columbia űrrepülőgép az első újráfelhasználható űreszköz, amely a világűrbe jut.

Lengyelországban bevezetik a hadiállapotot (Stan Wojenny).

Megjelenik Cseh Tamás – Bereményi Géza: Műcsarnok és Katona Klári – Titkaim c. nagylemeze.

Nelson Piquet megnyeri pályafutása első Forma 1-es világbajnoki címét a Brabham csapat színeiben.

Elindul a Magyar Televízió teletext szolgálata Képfűzés címmel.

Átadják Szentés és Csongrád között a közúti Tiszahidat.

Többek között megszületik:

Baumgartner Zsolt, magyar autóversenyző
Justin Timberlake, amerikai énekes
Hayden Christensen, kanadai színész
Felipe Massa, brazil autóversenyző, forma 1-es pilóta
Jessica Alba, amerikai színésznő
Anna Kournikova, orosz teniszező
Natalie Portman (Natalie Herschlag), amerikai filmszínésznő
Kovács Ágnes, olimpiai bajnok úszó
Fernando Alonso, spanyol Forma 1-es világbajnok
Beyoncé Knowles, amerikai színésznő, énekesnő
Serena Williams, amerikai teniszező
Britney Spears, amerikai énekesnő

Eltávozik körünkől - többek között:

Bill Haley, amerikai gitáros, énekes, az egyik első rock 'n' roll előadó (* 1925)
René Clair, francia filmrendező (* 1898)
Bob Marley, jamaicai énekes, gitáros és dalszerző (* 1945)
Pilinszky János, költő (* 1921)
Molnár C. Pál, festőművész (* 1894)
Bilicsi Tivadár, színész, táncos komikus (* 1901)
Hajnóczy Péter, író (* 1942)
Román György, festő, író (* 1903)
Albert Speer, a III. Birodalom főépítésze, fegyverkezési minisztere (* 1905)
Anvar Szadat, arab politikus, katonatiszt, 1970-től haláláig Egyiptom elnöke (* 1918)
Natalie Wood, (Natasa Nyikolajevna Gurdin) orosz-amerikai színésznő (* 1938)

1982

Az ezévi jelöltek kiléte az idő homályába veszett, magyarázatok lejjebb olvashatóak, ugyanitt házikolbász ELADÓ! A valósággal történő esetleges egyezés, csak és kizárólag **Balu** hibája lehet! Reklamációt elfogadunk...

1982 egy igazán rejtélyes év volt. Nem tudunk róla semmit. Maga az év volt, de hogy közben történt-e valami fontos a KCSSK-ban?... Egyáltalán, amíg az biztos, hogy 1981-ben és 1983-ban volt KCSSK, addig koránt sem biztos, hogy ez kontinuitással kiterjedt 1982-re is. Az is lehet, hogy esetleg BN nem volt. Illetve akkora party volt, hogy azóta se emlékszik rá senki. Mindenesetre a BN-ek történetét áttekintő tanulmánykötetünkől nekünk fájó szívvel hiányzik 1982. Megpróbáltuk kideríteni, hogy mi történhetett akkor, de csak hipotézisekbe futottunk. Idézzük - legálább - ezeket:

Pifta: „Én nem tudom, mi történhetett 1982-ben a BN-en, mert ez évben születtem, és ez annyira lefoglalt, hogy még a bulira sem értem ide.”

zsolooo: „Az a baj, hogy én még pajzán gondolat sem voltam apám fejében... na jó, talán az övében igen, de anyáméban biztosan nem, így nem sok mindent tudok az azévi BN-ről.”

Norbi: „Hát én nem tudom, de hogy sör volt, az biztos. És ha sör volt, akkor jó volt.”

Toti: „Pina.”

Zui: „Szerintem a bolyais jelölt nyert, mert ha bárki bármi másra emlékezne, már szólt volna...”

ask.yahoo.com: „We don't know, try Google!”

Google: „Error 404: The page NOT FOUND”

Maugli: „P. Kata épp előbb számolt el a végtelenig, mint Chuck Norris.”

Pitta: „Hol?”

Balu: „A bolygómozgások végzetes koincidenáciaként kialakuló fekete lyukak sorra veszítették szubsztanciájukat, hogy végül elektronikuskisülésekkel töröljék a '82-es BN pajzán emlékeit.”

NBH: „Ez az információ még további 150 évre titkos!”

Rufi: „Szerintem nem kéne ebből viccet csinálni, mert biztos, hogy akkor is sokat dolgoztak a kollégisták azon, hogy legyen annyi sör, hogy végül senki ne emlékezzen semmire.”

Mi történt még 1982-ben?

Megjelenik Isaac Asimov: Az Alapítvány pereme c. kötete.

November 11-én kerül sor az első kereskedelmi célú űrutazásra a Columbia űrrepülőgéppel.

Az Egyesült Államokban megindul a Knight Rider sorozat, David Hasselhoff főszereplésével.

Megjelenik Michael Jackson: Thriller c. albuma.

Megjelenik a Sinclair Spectrum személyi számítógép.

Eltávozik körünkől:

Carl Orff zeneszerző, a Carmina Burana megalkotója,

Ingrid Bergman háromszoros Oscar-díjas színésznő,

Leonyid Iljics Brezsnyev szovjet államfő,

Romy Schneider színésznő.

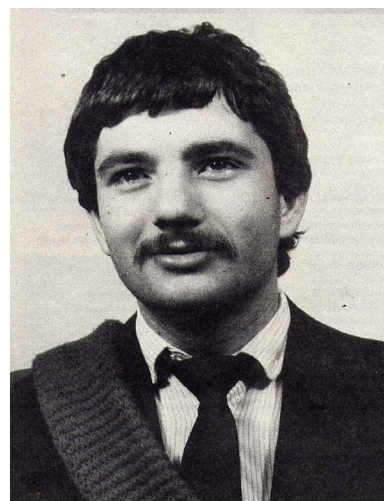

... MOST

1983 Duda

Jelöltek:
TTK: Duda (Laki József) -
GYŐZTES!
BTK: nem tudni

AKKOR...

Részbem, hogy koromból adódó feledékenysége-
met palástoljam, részbem, hogy senkit (akár, mert ki-
hagyom, akár mert nem) ne sértsek meg, mellőzöm a
nevek használatát.

1981 szeptemberében kerültem a kollégiumba,
miután (szerintem) sikeresen elvégeztem a sors által
számomra kiosztott feladatot a Varsói Szerződés bom-
lasztásában. Következő évben (1982-1983) az a neve-
lőtanári csapat, akik 1981 tavaszán indultak a BN-on,
illetve néhány azóta már szintén velem együtt koroso-
dó kollégista úgy döntött, hogy újra megnyitja a Bolyai
Clubot (s vele együtt annak főleg kulturális célokot
szolgáló leányvállalatát, a Nikkel Sügért).

Ekkor én már nem voltam kollégista. Ebben meg-
akadályozott a pártállam, mely úgy döntött, hogy a
programozó-matematikos szakon az orosz a kötelező
nyelv. (Ebbe később a pártállam belebukott.) Tévedé-
sük nyilvánvaló, hiszen a második féléves teljesítme-
nyemet egyesre értékelték, holott az nulla volt. A „nem
voltam kollégista” mondat persze helyesen úgy hang-
zana: hivatalosan nem voltam kollégista.

A klub sikerrel működött, legalábbis, ha a szombati
tömegekből indulok ki. Gondolom a sikerben semmi
szerepe nem volt a ténynek, misze-
rint sört is árusítottunk. És ittunk.
(Hova tűnhetett a haszon?)

Aztán talán a sikeren felbuz-
dulva, talán nosztalgiából a társa-
ság úgy döntött, a klub jelöltet in-
dít az 1983-as BN-on. Életük nem
első és nem utolsó tévedéseként a
jelölti feladatra engem szemeltek
ki. (Mint említettem, ittak is. Ez
sok mindent megmagyaráz.)

A klubbal szemben egy jelölt
indult, immár hagyományosan,
a bölcsészeké. Az ő programjuk
előtte és utána is elsősorban házi
szerzőjük (szerzőik) által írt szín-
padi műsorokra épült, melyek hi-
hetetlen jók, aktuálisak voltak. A
közönség – velünk együtt – az ele-

jétől végéig szabályosan végigröhögte őket. A műsorok
témája a politika volt. A rendszert gyakorlatilag követ-
kezmények nélkül lehetett kinevetni, illetve kinevettet-
ni, és ezt a bölcsészek profi módon tették. De ezzel a két
műsorral véget is ért kortesprogramjuk.

Csapatunk hamar felismerte, hogy ebben a szorító-
ban nem veheti fel a versenyt. Programunk mottója a
'vadkelet', témája természetesen a szocializmus kifí-
gurázása volt. Tudtuk, hogy a Lepényben bemutatandó
műsorokkal nem lehetünk jobbak, így először fordult
elő, hogy a kortes műsor kiterjedt az egész kollégiumra.
Jelöltünk volt a dicső kán, és az egész történet nemré-
gen EU taggá lett keleti szomszédunk vezetőjének, aty-
jának a mindennapjaira épült.

Közvetlen buszokat indítottunk a kollégiumtól az
egyetem mindhárom karára. Nagy sikerük volt, egész
héten zsúfoltak voltak. (Máig nem értem, hogy akik
egész évben nem jártak egyetemre, miért pont a BN
alatt erőltették.)

És még sorolhatnám, de nem jut több eszembe.

Aztán a választás és eredményhirdetés után, amit
megyertem, hajnalig tartó banzáj volt a Lepényben
és környékén. Ebben jelentős szerepe volt bárzongor-
ristánknak is. Másnap hajnali hét-

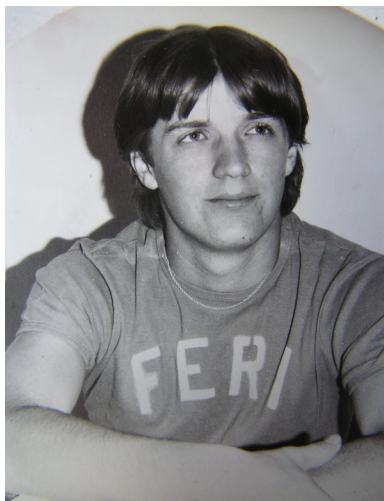
kor a sátramban (mert hol máshol
aludna egy kán) a bölcsész jelölt
ébresztett pálinkával és hegedü-
szóval. Később nem kérte a szava-
zatok újrászámllását. A politikai
kultúra akkor még gyerekcipőben
járt Magyarországon.

Aztán az az egy hét is elmúlt.
Van ami szerencsére nem. A Bolyai
Club azóta is folyamatosan műkö-
dik. Vannak Budaörsi Napok, van
BC-s jelölt (nem kell mindig nyer-
ni), és van a kollégium. És van
néhány ember, aki ezekben évtize-
dekig részt vett. És már nincsenek
(köztünk). De mint mondtam, nem
írok neveket.

AKKOR...

1984 Feri Boy

A Bolyai Club jelöltje:
Feri boy (Sebők Ferenc)

További jelöltek:
Bölcsész: Béla a király (Mak-
kai Béla) – GYŐZTES!
Jogász: nem indult

... MOST

Feri Boy szerint a világ 1984-ben

Sziasztok!

Arról lenne szó, hogy Ruff megkeresett, hogy kel-
lene valamit írni arról, hogy milyen volt a BN 1984-
ben.

23 év távlatából visszatekintve be kell, hogy vall-
jam, volt jobb is. Sőt... (Erről majd később.) A problé-
ma azzal kezdődött, hogy valaki kitalálta: legyen jelölt.
Elsős pragmatikusként, az ismeretlenség homályából
kilépve ez nagyon megtisztelő volt. Ugyanakkor nem
biztos, hogy nekem találtak ki a jelöltséget. (A későbbi
években a kortescsapatban dolgozva jobban éreztem
magam.)

Amikor elkezdtünk készülni, az alapkoncepció az
volt, hogy őseimbek leszünk. (Az őskori állapotok
párhuzamba állítása a koleszos állapotokkal természe-
tesen minden alapot nélkülöz...) Ebben az aspektusban
én lettem volna a főbunkó, a „szakóca”. (Rajtam is ra-
gadt ez a becenév a mai napig, többen erre emlékez-
nek, és nem a Feri Boy-ra.) Ezzel az ötlettel indult a
program felépítése, de beleszóltak a „nagyok” és a vi-
lágpolitika. Mint azt mindenki tudja: „kölcson kenyér
visszajár” alapon az 1984-es olimpiát a Szovjetunió
vezetésével a „keleti” blokk bojkottálta.

(Emlékeztetőül: az egész civakodás azzal kezdő-
dött, hogy a szovjet hadsereg 1979 karácsonyán be-
vonult Afganisztánba. Az USA elítélte az agressziót,
s felszólította a világot,
ne vegyenek részt az
1980-as moszkvai
olimpiai játékokon.
Mindössze 81 ország
sportolói vonultak fel
a megnyitónnepsé-
gen, és szegény Misa
maci nagyon el volt
keseredve. Így nem
meglepő, hogy cseré-
be 1984-ben a szoci-
alista országok tüntet-
tek távollétükkel.)

A nagyok kitalálták, hogy ha már mi magyarok nem
megyünk az olimpiára, legyen az olimpia a Budaörsi
úton. Így lettem FERI B(udaörsi) O(limpiai) Y(átékok)
az utolsó pillanatban. Meg kell vallani, hogy a bölcsé-
szek alapötlete, az előző évi István a király bemutató
utáni „Béla a király” szintén nagyon időszerű volt, bár
a film csak 1984 tavaszán készült el, és a népszerűsége
ezután emelkedett.

Vagy a késői váltás, vagy a jelölt ismeretlensége (és
esetleg alkalmatlansága) miatt az egész korteshadjá-
rat jellemzően az előző évben, a Duda által megnyert
választásokra épített. Duda a mauzóleumban, Duda
feltámad stb. Az olimpiai eszmét természetesen ter-
jesztettük, minden egyéb módon próbáltuk megnyerni
a koleszosokat, hogy rám szavazzanak. A pálinkás éb-
resztőre emlékszem leginkább az egy hétből, ami ter-
mészetesen nem nekünk volt ébresztő, de igen népszerű
szolgáltatás volt.

Hogy szavaimat hosszúra ne nyújtsam: az évköny-
vekben az szerepel, hogy az 1984-es BN választáson
Feri Boy szoros versenyben második lett Béla király
mögött (a harmadik el sem mert indulni) egy nagyon
jó bulin.

Végezetül szerepeljen itt két idézet. Az egyik
Coubertin bárótól:

„Nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos.”

A másik Besenyő Pista bácsitól:

„Nem a győzelem, a részvétel, hanem a fontos.”

Ui.: És tényleg fon-
tos, hogy volt nekünk
annak idején BC, meg
BN és hasonló. Ha
valakinek nem köszön-
tem volna meg akkor a
közreműködését és se-
gítségét (pl. a nem túl
jól sikerült beszéd gy-
akorlását), akkor köszi.

Budaörsi Olimpiai Yátékok

... MOST

1985 Hófehérke

A Bolyai Club jelöltje:
Hófehérke (Búzás Beáta) –
GYŐZTES!

További jelöltek:
Bölcsész: Buda Örs (Mándity
Predrág)
Jogász: nem sikerült kideríteni

AKKOR...

Amikor beestem a kollégiumba csövezni másodikos egyetemistaként (mert épp otthagytam a férjem), akkor már kész volt a TTK Bolyai nap koncepció – Hófehérkét akartak hét törpével. A hét törpe is megvolt, csak Hófehérke nem, úgyhogy én lettem az. Az érdekes a dologban, hogy nagyon kevés konkrét eseményre emlékszem, valószínűleg a három-négy hétig tartó alvás-megvonás, és az elfogyasztott nagy mennyiségű 'alcohol' együttes hatására □. De jó volt, igazán pörgős, és élvezhettem, hogy a figyelem középpontjában vagyok, ami azóta se történt meg! Sokat bolondoztunk, ha valaki találkozik a videóval, amiben úszószemüveggel és fürdőruhában háromkerekű gyerekbiciklin biciklizem, majd gyöngyök gurulnak a meztelen kebleim között, jelentkezzen. Diákigazgatóságom vitathatatlan haszna számomra az volt, hogy utána mindig kaptam kollégiumot; Hófehérkét mégsem lehet csak úgy kitenni! A negatív oldal: biztos sokmindenkinek meg volt rólam a véleménye □. Arra emlékszem még, hogy két fiú elrabolt, és bezárt egy szobába (máig sem tudom, mit akartak), és Misi átmászott a negyedik(!) emeleten a szomszéd erkélyről, hogy engem megmenten. Nem tudom, megvan-e még a Hollywood-i módon betonba öntött kéz- és lábnyomom a koliban, illetve hogy lett-e ebből tradíció. (Megvan - a szerk.) Klassz volt a csapat tagjának lenni, sokan és rengeteget dolgoztak, hogy megírják, megszervezzék az egészet, és bár én voltam a kampány "arca", de igazából az ő munkájuknak köszönhető, hogy nyertünk.

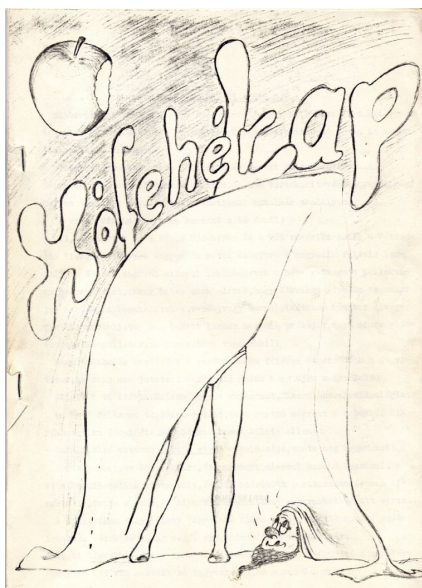
És hogy mi történt azóta?

Hát, én jó messze elszakadtam Magyarországtól. Mi is történt az elmúlt lassan húsz év alatt, mióta biológia-kémia szakos tanárként diplomát szereztem az ELTE-n?

Tanítani nem volt sok kedvem, úgyhogy jelentkeztem az akkor alakuló gödöllői Mezőgazdasági

Biotechnológiai Központba. Fel is vettek, de mivel még az épület sem volt kész, lehelyeztek Szegedre, az MTA Szegedi Biológiai Központjába, ahol növényi molekuláris genetikával foglalkoztam. Ott találkoztam későbbi férjemmel, és mikor vissza kellett volna menni Gödöllőre, akkor nemet mondtam. Egy neurobiológiával (opioid receptorokkal - fehérjék, amikhez az agyban pl a morfin kötődik) foglalkozó csoporthoz csatlakoztam, és ott szereztem a doktori címem 1990-ben vagy 91-ben. Akkor gyorsan kimentünk Amerikába, hogy pár évig ott szerezzünk nemzetközi kutatási tapasztalatokat. A „pár” év egyre hosszabbra nyúlt, közben születtem gyors egymásutánban három gyereket, egy fiút és két lányt (András:1995, Dóra:1997, Anna Kata: 1999). Pedig ott nem könnyű az anyák élete, az utolsó napig dolgoztam és szülés után hat héttel vissza kellett menni dolgozni. Ott is az opioid rendszerrel kapcsolatos kutatásokat végeztem. Jó pár, nagyon nehéz évem volt, dolgozni és három pici gyereket nevelni úgy, hogy se nagymama, se család...

Aztán, ahogy nőttek, úgy nőtt az elégedetlenségem a munkámmal, és 2003-ban állást változtattam, és neurogenetikával kezdtem foglalkozni. Nagyon szerettem ezt a kutatási területet, rengeteg új dolgot tanultam, pont akkor, amikor a Human Genome és a Hapmap projektek befejezésével a terület robbanásszerűen fejlődött. Aztán 2007-ben úgy döntöttem, hogy a tapasztalataimat tudományos adminisztrációban kamatoztatom inkább, és kicsit fájó szívvel, de elhagytam a kutatást, és most a Nemzeti Egészségügyi Intézethez (NIH, olyan mint az OTKA, csak sokkal nagyobb, ez finanszírozza szinte az egész amerikai orvosi kutatást) befutó pályázatok elbírálásával foglalkozom. Hát ennyit dióhéjban.

AKKOR...

1986 Kacsa

A Bolyai Club jelöltje:
Kacsa (Oláh János) – GYŐZTES!
További jelöltek:
Bölcsész: Csaba királyfi
(Zsigmond Csaba)
Jogász: Irinyó & Sanyikó
(Lakatos Irén & ??? Sándor)

...MOST

Kacsa '86

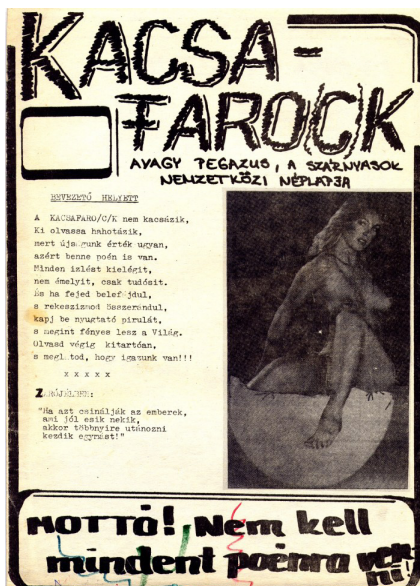
1986. Furcsa év volt. '85-ös évisméltés, nagy szerelmek és csalódások, majd a Mikulás meghozta azt a lányt, akivel azóta két gyereket nevelgetünk. Szilveszter után pedig Nassanyi bejelentése a Sügérben a sörösládákon üldögélve: „Te leszel a jelöltünk. Megbeszéljük.” Csak halvány sejtéseim voltak arról, hogy ez mit jelent. Addig soha nem csináltam végig egyetlen BN-t sem, de persze a fiatalos hév, és természetesen az ösztönös hiúság okán ígert mondtam. A klub akkoriban éppen generációváltást élt meg, de még voltak nagy öregek, mint Körösi Gábor vagy Doki, akiket BN-Istenként tiszteltünk. És voltak tapasztalatlan, de lelkes fiatalok, mint (remélem jól betűzöm a neveiket) Rufi, Nassanyi, Pakai, Pámcsi, Picur, Atya és még sokan mások. Sok ötlet megbukott, sok megvalósult, csak egy hajszálon múlt, hogy végül tényleg BC jelölt lettem. De a végén valahogy minden összeállt. Ahogy közeledett az első plakátolás hétfő hajnala, úgy adtam egyre inkább igazat a szkeptikusoknak, hogy nekem itt semmi keresnivalóm. A többi történet egy nagy massa az emlékeimben. Idétlen szerep egy amúgy jó első műsorban, hajnali borozás az amúgy ősellenségnek számító Bölcsész Klubban, az amúgy ősellenségnek számító Bölcsész jelölttel (Zsigmond Csaba), aki messze a legjobb alakítást hozta minden színpadra lépőt összevetve azon a héten. Évek óta az első versenyképes Jogász műsor a bombázó Irinyóval (és Sanyikó is ott volt még). Majd jött a péntek, amikor a főműsorban már szinte nem is volt semmi értelmes szövegem, de a ZENEKAR (csupa nagybetűvel) olyan hangulatot teremtett, amit sokunk élete végéig nem felejt el. A csúcspont Gábor előadásában a „Ha Én rózsa volnék...” koleszes átírata volt, amit a rektor és a dé-

kánok (bizony, akkor még megtisztelték jelenlétükkel ezt a jelentéktelen rendezvényt!) gyertyával a kezükben énekeltek a refrént a sötétben. Ez jól nem látható a videón is. Azután a szavazás: rémálom, majd az utolsó félóra rettegés, dobogó, infarktus közeli állapot, letargia (enynyi ember dolgozott hetekig alig alvással, és most vesztünk miattam), majd mintha felrobbant volna a világ: G Y Ő Z T Ű N K ! ! ! Emberek a nyakamban, savanyú és őszinte gratulációk, tele színpad a kortes gárdával, éneklés, hátba veregetések, sörözés, borozás, másnap kortes buli, lábnyom megörökítés a zászlórúd alatt, kaja, sörözés, borozás, utána egy szürke, fáradt hétfő. A büszkeség után lelkiismeret furdalás. Én ezt nem érdemeltem meg. Szégyen. Csaba sokkal jobb volt. De A CLUB az jobb volt. Ezért aztán a következő BN-eken munkában és szereplésben próbáltam kiérdemelni utólag azt a bizalmat, amit akkor, fiatal csikóként még meg nem érdemeltem. Csak remélem, hogy sikerült.

De a francba is, ma ugyanúgy csinálnék majdnem mindent, mert eszméletlen nagy érzés volt!

Köszönöm NEKED BC!

Kacsa
(Oláh János, 1965.02.15.
Hódmezővásárhely)

Mi történt még 1986-ban?

73 másodperccel az indítás után felrobban a Challenger amerikai űrrepülőgép.

Felrobban a csernobili atomerőmű egyik reaktora.

Átadják a Hungaroring versenypályát.

Eltávozik körünkből Szent-Györgyi Albert.

... MOST

1987 D-Duó

A Bolyai Club jelöltje:
D-Duó (Endrédi Gabriella &
Dobó Zsolt)
További jelöltek:
Bölcsész: Karcsi (Éri Károly)
– GYŐZTES!
Jogász: Délibusz(?)

AKKOR...

Az 1987-es év is úgy kezdődött mint az előzőek: január 1-jén felkelt a Nap, csak sokan nem láttuk, mert felhők jártak a Budaörsi úton, meg a fejünkben.

Ma már nem látjuk azokat a felhőket, de olyan jó visszaemlékezni arra a mozgalmas évre. Igen, nagyon eseménydús esztendő volt. A „szokásos” bolyais rendezvényeken túl be-benézünk a Múzeum körútra, moziba jártunk, bridzseztünk, csúszdázunk a Gellért-hegyen, lekváros kenyeret ettünk a kilencediken, palacsintát sütöttünk, sört is ittunk, államvizsgáztunk, és én még házasodtam is. Áprilisban pedig nem sokat aludtunk a Budaörsi Napok miatt.

A Bolyais csapat szokásához híven kitett magáért. A jelöltséget már nem is tudom hogyan kaptuk meg. Csak úgy jött, hogy legyen a Dobó Zsolt és az Endrédi Gabica. Egy végzős és egy elsős, egy fiú és egy lány, egy TTK-s és egy BTK-s nyerő páros. A nevünk is adott volt: D-duó. (Dobó és „Dabica”, ha jól emlékszem!)

Éjjeleken át terveztük, szerveztük a programokat. Műsört írtunk, próbáltunk, jókat neveltünk, szóval vidám volt a csapat, és nagyon összetartó. A bolyais évek alatt összekovácsolódtunk, a gólyákból is volt mindig utánpótlás. Kialakult egy mag, akik éjjel-nappal hajlandóak voltak egymásért dolgozni. Rengeteg barátot szereztünk, akikkel együtt nem csak a BN alatt sírtunk-nevettünk, hanem előtte és utána is összejártunk. Sokat köszönhetünk Nekik, hogy összeállt a kortes műsorunk, mert a BN nem csak szórakozás volt, hanem komoly munka is. Bocss, de név szerint nem említünk senkit, nehogy kihagyjunk valakit. De mindenki komolyan vette a szereplést és a programokat, hiszen a szöveget megtanultuk, és - „ellenfeleinkkel” ellentétben - nem felolvastuk. Játszottunk a színpadon és izgultunk, mint a gyerekek. Hú de jó volt!

Aztán 1987-ben nem győztünk.

Együtt búslakodtunk az eredményhírdetésnél a hosszú áprilisi hét végén. De nyertünk nagyon sok mindent, amit életünk végéig hordozunk az emlékeinkben és a szívünkben.

Emlékszem, a bánatunkat elfeledve a péntek éjszákából fergeteges buli kerekedett. Együtt táncolt a csapat hajnalig, és közben ápoltuk a még néha előtörő érzelmeket. Másnap nagyon fáradtan ébredtünk, ám sajnálva is, hogy vége.

Véget ért a 87-es BN, szétszakadt a D-duó, majd leállamvizsgáztunk, és véget ért a kollégiumi élet. A Budaörsi kollégium, ahol éveig éltünk, az otthonunk volt. Apákkal, anyákkal, testvérekkel, gyerekekkel, barátokkal, ismerősökkel, munkával, szórakozással. Olyan volt, mint a jelenlegi élet, csak visszagondolva 20 évet, valahogy mégis egyszerűbbnek tűnik. Talán felejtünk, talán csak öregszünk, és a távolból halványabbak az emlékek, vagy csak átértékelődnek az események. Nem tudjuk.

De mi, akik a Budaörsi úton laktunk, azok tudjuk, hogy mindig kell egy KOLLÉGIUM.....

A szavakat összetereelte: D-duó

Mi történt még 1987-ben?

A Kispál és a Borz elkészíti első demóját.

Megjelenik Michael Jackson: Bad c. lemeze.

Brassóban 20 ezer munkás és diák tüntet a Ceausescu-rendszer ellen.

Megszületik ezen kiadvány tördelő szerkesztője. ;-)

Eltávozik körünkől Rodolfo, eredeti nevén Gács Rezső bűvész.

AKKOR...

Manó szerint a világ 1988-ban
Szevasztk Dagadtak!

Nem sokkal a rendszerváltás előtt*, egy messzimesszi kollégiumban, ahol a különböző karok vetelkedtek egymással, 1988 tavaszán egy cowgirl lett a diákigazgató. Az akkori Jelölt mellett a kortes egyik tagjaként toltam a szekeret.

Ahogy kevesen ismernek: Princz Gábor vagyok, 1964. július 18.-án kora reggel láttam meg a nyári napvilágot. Sokaknak inkább én vagyok a Manó a Bolyai Clubból. Szegény sorsom miatt rendes egyetemem nem végezhettem, csak egy mű egyetemem, de legalább rendes kollégiumból járhattam mellé.

1988-ban tehát a Budapesti Műszaki Egyetem negyedéves hallgatója voltam, először (persze akkor még nem is sejtettem, hogy a tartós pszichés feszültség talaján előbb-utóbb kialakul egy szituatív neurózis, amely erőteljesen visszavet tanulmányim elvégzésében, és többször visszatapsolnak majd az egyetem fura urai.....), állandó tartózkodási helyem a KCSSK volt - akkor már jópár éve. E tény biztos, hogy egy szög volt szegény Fini néni koporsójába, amikor megtudta. Nem is felejttem el az arcát :))) Itt jegyzem meg, hogy az illegalitásnak ez a mértéke már a mindent tudó Misi bácsinak is sok volt egy kicsit, de én továbbra is békésen éldegéltem a koleszban. Visszatérve a '88-as BN-re:

A koncepció, amilyen szerencsés volt, olyan nehezen alakult ki. Voltak rossz és kivitelezhetetlen ötleteink (pl.: Retúrszeusz- nem csak odü-, hanem vissza is..... Borzasztó!). Mindaddig...

... amíg egy szombat este western filmet nem adott az akkori közszolgálati televízió - más tán még nem is volt. És eljött a vasárnap, és szállingózni kezdtek vissza a népek, és mindenki azzal kezdte: „legyen kóbojos szüzsé”. És lett. Kalap- és pisztolyvásár-

1988 Sandy

A Bolyai Club jelöltje:
Sandy (Somodi Judit) –
GYŐZTES!

További jelöltek:
Bölcsész: Dávid
Jogász: nem sikerült kideríteni

Sajnos, ennek a cikknek a megírására már nem kérhettük fel a legilletékeseket.. Sandy már nincs köztünk, 2005 januárjában temették el Pátyon. Megrendítő hír egy lányról, aki '88-ban még alig több, mint 20 évesen western-hősként szerepelt a Lepény színpadán.. Legyen ez az oldal közös megemlékezésünk róla. És – úgy érezzük – a megemlékezés méltó módja, hogy nem maradjon ez az oldal üresen. Egyik legjobb BN-ünkről szóló beszámoló megírására ezért felkértük – mint legilletékeseket – a fenti sorokban látható kortesúság címlapján Sandy-vel táncot ropó Manót (alias Princz Gábort), aki fontos tagja volt Sandy csapatának.

lás az Ecserin, játékboltokban (tanulmányértékű eladói arcokkal), western tánc ház és tánc tanulás az Új Vár Klubban. Sarkantyú készítése söröskupakból (istenien csörgött...). Beindult a gépezet, ahogy kell. Éppen túl voltunk egy bukáson, ki akartunk tenni magunkért.

A koncepció később szerencsés választásnak bizonyult, egy farmer, kockás ing-szerkő mindenkinek volt a ruhatárában, a kívülállók (khmm, szimpatizánsok ;)) is tudtak így öltözködni - mindenki gyerekkori álmát valósítottuk meg.

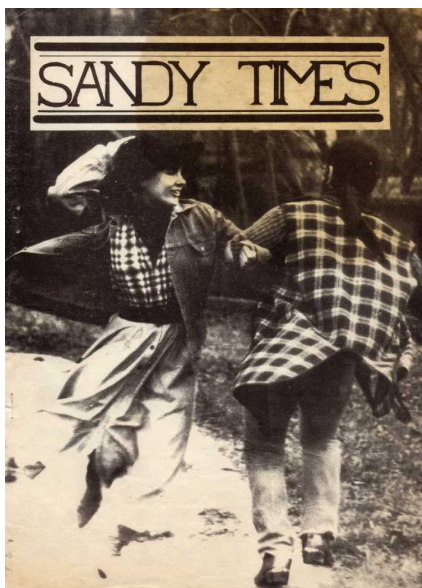
Aprólékosan kidolgozott jelmezem :) miatt többen azt gondolták, hogy jómagam vagyok Sandy, ezért néhány arc a „csajos plakátokat” megtévesztésnek ítélve úgy döntött, segít nekem. Volt egy óriásplakát, (2m x 4m), amit a Lepényben akasztottunk ki, rajta egy Sandy portré. Na, ezt gondolta ellenreklámnak, és tépte le a jópofa brigád. Azt a pofont, amit az egyikőjük kapott Picurától az akcióért... na azt tanítani kéne!

Ha azt kérdezik tőlem, mire emlékszem ebből az BN-ből, biztos eszembe jut Georgie filmje, „A rossz, a csúf és a Sandy”. Fenomenális volt. Úgy vágta össze a klasszikus film kockáit a koleszudvarban felvett jelenetekkel, hogy cowboy legyen a lován, aki észreveszi,

hogy hol a vágás. Meg a lángoló SANDY felirat az „A” épület előtti placcon. Két vegyész srác készítette, piros és zöld betűk lobogtak a kolesz udvarán (utána kiitták a büfét, de hát istenkém...). És a szokásos menetrend: műsorírás, próba, és a „járjunk egyet a kollégiumban, hogy lássanak a népek!” menetek..... Sör, virsli, hurka a büfében. Kukoricasaláta a gyenge gyomrunknak, másnap reggel, szintén ott. Meg hogy Sandy hogyan nem akart átöltözni a színpadlak mögött a főműsorban.

Hoppsza! Betelt a keret...

Összefoglalva: Manó szerint a világ 1988-ban k*va jó volt. (amit mi akkor még nem tudtuk)

... MOST

1989 Rufi

A Bolyai Club jelöltje:
Rufi (Ruff Péter) –
GYŐZTES!

További jelöltek:
Bölcsész: Want Ede (Fazekas Csaba)
Jogász: Vöri (Vörös Gábor)
Club'89: Moszat (?)

AKKOR...

Érdekes év volt. Mintegy „a fordulat éve”. Lásd a főbb események listáját alább. Nem semmi. De persze ennek nagy része akkor, „menet közben”, fel sem tűnt. Éreztük ugyan, hogy valami van, de ekkora változásra nem gondoltunk. Beleszoktunk már a körülöttünk lévő világba.

Jómagam is a BN és a Bolyai mellett a szakdolgozatomat helyeztem a harmadik helyre a fontossági listán, a politika pedig pontszerző helyen sem volt az életünkben. A szakdolim végül el is készült, az utolsó utáni határidőre (nem csoda: BN után álltam neki, májusban). Be sem lett köttetve, mert arra sem volt idő, csak egy dobozban adtam le. Ezzel kapcsolatosan közli Méninek, aki segített éjszakánként az akkori szövegszerkesztő használatában, Mogyoródi tanár úrnak (in memoriam), aki így is elfogadta, és Móri Tamásnak, aki a BAMBII-en, 2007-ben visszaadta... ugyanabban a dobozban. Szóval meglelt a szakdoli, mint ahogy az államvizsga is, így én lettem az egyik utolsó népköztársasági diplomás...

De ne szaladjunk annyira előre!

Ma is vallom: bizonyos szempontból a mi nemzedékünknek szerencséje volt. Politikai nyomás a '80-as években (főleg a második felében) már nem igazán volt, ugyanakkor az egyetemi léthez megvoltak a feltételek. Olcsó volt a kolesz, a bérlet, úgy általában az élet (tudom, tudom, hitelből, és ma is ennek a levét isszuk, de itt most ezt hagyjuk), néha egy-egy hétvégi munkával elég pénzt kerestünk, hogy szépen éldelegeljünk. Gyakran tudtunk elmenni egy-egy esti kocsmázásra, sokat tudtunk együtt lenni, ökörködni, alkotni, erősítve ezzel a közösségi életet.

Másrészt – rákanyarodva a BN-re – nekem külön is szerencsém volt, mert egy olyan csapat állt mögöttem, amelynek a gerince már öt éve együtt volt. 1984 őszén

nagyon sok lelkes és jófej elsős került le a Bolyai Clubba, akik aztán hamar kitanulták a szakma rejtelmait. (Nem dicsekvés, hiszen én csak 1985 elején mentem le, lévén csak akkor vettem fel a kollégiumba.) Végigküzdöttek 4 BN-t, 3-at győztesen (bár a legnagyobb tanulmányt éppen a '87-es vesztés hozta). Nem túlzás, hogy a profizmus magabiztosságával vágtunk bele a dologba, és ez meg is látszott.

Pedig micsoda ellenfeleink voltak!... Először is Want Ede egy nagyon jó bölcsész-csapat élén!... ma is tartom: utána évekig alázták volna a mezőnyt ezzel a teljesítménnyel (bár aztán később a Johnson&Johnson-nal az ő csapatuk is révbe ért). Aztán a jogászok is összeszedték magukat, és Vörivel az élen lelkesen lobogtatták B-közepes zászlóikat. És végül – de nem utolsósorban – egy új csapat, az akkor induló Club'89, Moszattal. A lelkes újonccokkal mindig vigyázni kell!

Nem véletlen tehát, hogy egy fantasztikusan jó BN kerekedett. Nehéz ezeket a rendezvényeket rangsorolni (az igények és a lehetőségek is változnak az évek során), de az biztos: nem esélytelenül pályázhatnánk a „minden idők legjobbja” címre. Még vasárnap(!) is komoly programok voltak, vetélkedő, Maksa, Simli-show, zenekar, stb. És csak én annyi szavazatot kaptam, ami a későbbi évek során is jónak számított – az összes voksok terén...

Lassan be is fejezem, mert igazság szerint annyi minden jut eszembe, hogy messze kimeríteném a leírásukkal ezen lap keretét. Neveket sem írok. Aki ott volt, tudja, aki nem, sosem fogja megtudni...

Zárásként talán azért még annyit: szeretnék köszönetet mondani a lelkes Bolyaisoknak, akik az eredményhirdetés után Nassanyi vezetésével feldobáltak a levegőbe!... köszönöm, hogy nem ejtettek el!!!

Rufi

AKKOR...

Döme szerint a világ 1991-ben

Döme szerint a világ 1991-ben eléggé homályos volt... - legalábbis így emlékeim csillagködén keresztül tekintve vissza.

Bár a SkiSol már azidőtájt is rég felrobbant, azért voltak akkor is csillagok. Igaz, nem annyi, mint manapság, de talán fényesebbek és tovább is ragyogtak. Sőt, akkoriban mi egy picit úgy éreztük, nem csak fényt, de meleget is sugároznak. A csillagokon kívüli ürességről pedig határozottan gondoltuk, hogy mélyebb már nem lehet.

Tagadhatatlan, hogy a világ sokkal szűkebb volt, mint ma. A nagy bumm elmélete, úgy tűnik, igaz. Mostanság ezerszer tágabb tere nyílik mindennek, bár ha ez így folytatódik, félek, széteshet az egész. Igaz, ha megállna e folyamat, s minden visszazuhanna akkori szűk börtönébe, tán az sem lenne az igazi ... De ez inkább csak elmélkedés. Ám akkoriban sokat elmélkedtünk.

Az értelmes élet már 1990-ben is rettentően ritka volt. Olyan ritka, hogy azt hittük, ritkább nem is lehetne. Azt hiszem tévedtünk. Visszatekintve olybá tűnik, eléggé sokat. Többek közt ezen tévedéseinknek is köszönhető a csillagok mai állása.

Minden hiátusa ellenére a világ akkortájt mintha valamivel melegebb lett volna. Vagy poshadtabb? Nem is tudom. Melegebb, biztonságosabb, emberibb, tisztább, őszintébb, felelőtlenebb, álszen-tebb, hazugabb, mocskosabb, embertelenebb...

Hardver előadásra még videó-játékot vittünk be, hadd csipogjon. Más előadásokra be se mentünk. Néhányat azonban imádtunk! Matematikáról, elméletekről vitáztunk. Nem kényszerített még a kredit, és kötelezően tanultuk az orosz, amit már a tanár sem vett komolyan. Olyannyira nem, hogy a „Sto éta” (Mi ez?) vizsgakérdés-

1990 Döme

A Bolyai Club jelöltje:
Döme (Princz László)
További jelöltek:
Bölcsész: Artúr a király
(Kánnár Zsolt)
Jogász: Batman (Nyilas Péter)
Club'89: Totya (?) –
GYŐZTES!

DÖME ÚJÓ

re az Arc „Da, eta sto.” (Igen, ez mi.) válasza is elégségesnek bizonyult. (Hogy ez mennyiben volt már akkor is nagyvárosi legenda, sajnos nem tudom, de ha legenda lett is volna, azért a világ mégiscsak valami efféle volt... vagy legalábbis effélének éltük meg.)

Bár akkoriban már váltottuk a rendszert, még eléggé szocreál volt minden. Az „A” épület közös zuhanyzóit, ahol azért néha koedukáltan zuhanyoztunk, a csótányok, akik a 9-ig is felmászta, a zsíros grillsütők és tűzhe-lyek az asztalokon, vagy a radiátorra szerelt polcon, a plusz ágybetétek, amin befogadott ismerősök aludtak. A télen szinte örökkön nyitott ablakok, az ablakokon hűtő gyanánt kilógatott zacskók megannyija, a folyosón lassan terjedő kábelek és az általuk eljuttatott zavaros, szemcsés kép a szerencsésebbek Junoszty típusú tévé-jén. Az előkelőbb „rászorultak” szobáiban már számítógép is állt. Igaz, az Internet akkor még eléggé mágikus, távoli fogalom volt, még nekünk programozóknak is. Így a pornó is csak videokazettákon kerülhetett be a szobákba csoportos megtekintésre, hisz a videó is nagy kincsnek számított.

A Bolyaiban a tojinoki mellett naponta sülték a palacsinták teflon mentes sütőkben. S bár egyesek szerint a teflon rákot okoz, félek, azok a „már csak fahéjasnak jó” palacsinták sokkal több kockázatot hordoztak magukban.

Ha tovább kutakodnék a múlt megporosodott emlékei közt, gyanítom, még sok-sok oldal telhetne meg, de remélem, így is kaptatok némi ízelítőt... No jó, ha abból nem is, hogy milyen volt 1990, abból mindenképpen, hogy én hogy látam azokat a réges-régi napokat...

Döme

Név: **Gábor**
Életkor: **31 év**
(20 éve számítógépekkel foglalkozik)
Jármű: **Bicikli**
Végzettség: **Programozó matematikus**
Képzések: **5 országban, 16 tanfolyam**
Tanulás: **Napi 2 órát tanul**
Szenvedélye: **A munkája**

Különös ismertető:
**Magyarország 8 bankigazgatójának ad
információbiztonsági tanácsot.**

**Gábor egyike a kancellár.hu
25 szakértőjének!**

kancellár.hu

az informatikai biztonság szakértője

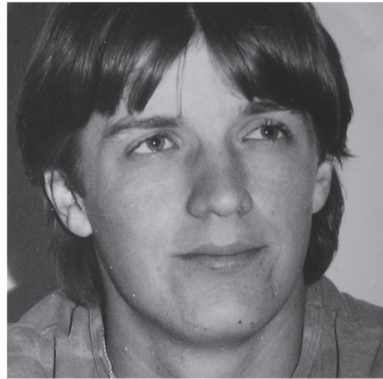
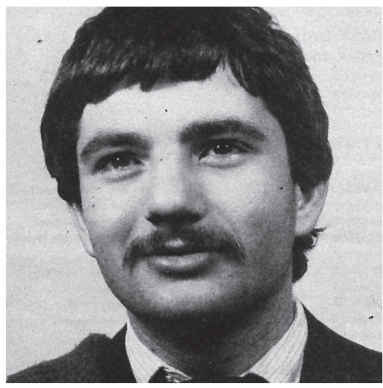
Magyarország vezető
információbiztonsági cége.

Duna Tower 1138 Budapest, Népfürdő u. 22. telefon: +36 1 2704tel fax: +36 1 2704fax e: info@kancellar.hu w: kancellar.hu

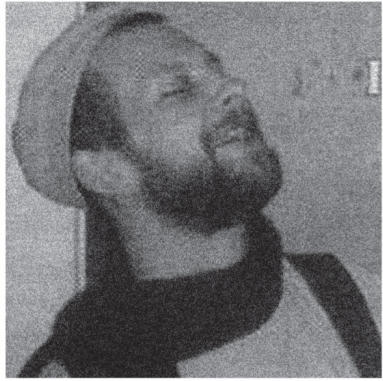
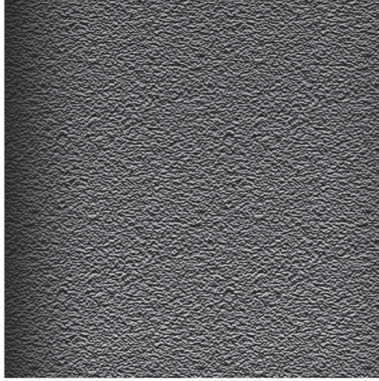
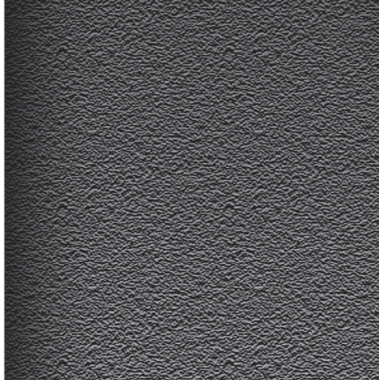
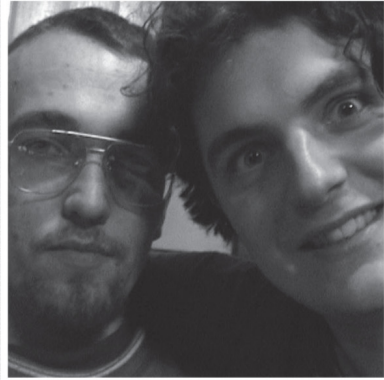
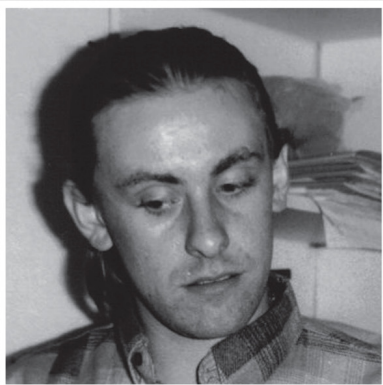
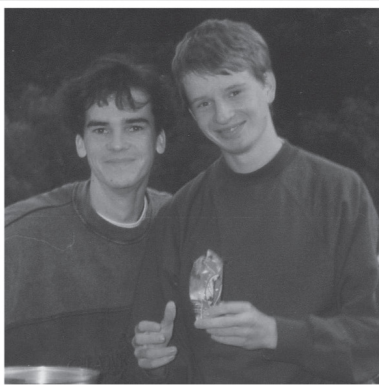
 Graphisto
grafikai stúdió

1122 Budapest, Maros u. 22. ■ telefon & fax: (+36-1) 356 5381
graphisto@mail.tvnet.hu ■ www.graphisto.hu

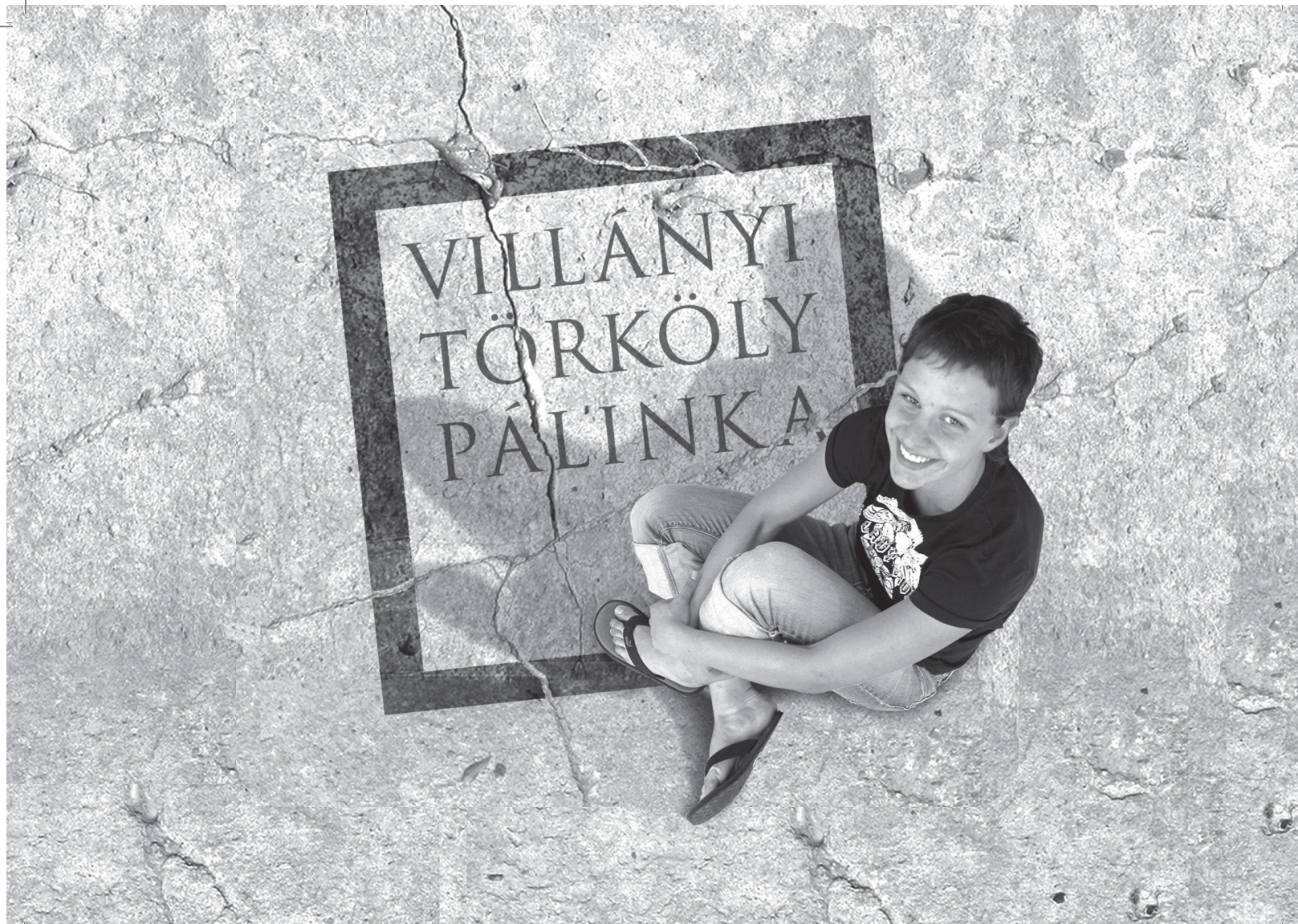

Az
EGYETEMES
SZAKFORDÍTÓ ÉS OKTATÓ BT.
vállalja

■
szakdolgozatok,

■
szakdolgozatokhoz idegen
nyelvű összefoglalók,

■
beadandó dolgozatok angol nyelvű részének,
azok összefoglalásának,

■
Excel táblázatok és egyéb dokumentumok

■
angol, olasz, valamint
magyar nyelvre történő fordítását.

Érdeklődni lehet a következő e-mail címen
és/vagy telefonszámon:
forditas@vipmail.hu, forditas@vipmail.hu
20/38-36-985

Sampai dojo

Hét Lépcső” test-lélek-
szellem harmóniájáért
Egyesület

KYOKUSHIN KARATE KLUB

Vezető: **sensei dr. Tiber Péter 3. dan** és
sensei Hajdu Ráfis Gábor 3. dan

Edzések időpontja: Hétfő: 18-20h Csütörtök: 18-20h

Edzések helye: Márton Áron Kollégium, Budapest, III. ker.
Kunigunda utca 35.

Kapcsolat: e-mail: tiber@invitel.hu, mobil: 06 30 949 1664

Mi is itt kezdtük a Dayka Gábor utcában.

Többségében régi és mostani ELTE-s hallgatók,
kollégisták és oktatók edzenek nálunk.

Sampai dojo

a

**Magyar Kyokushin
Karate Seibukai
Szervezet**

tagja

... MOST

1991 Tütyi

A Bolyai Club jelöltje:
Tütyi királylány (Tamás Margit)
További jelöltek:
Bölcsész: Maecenas [ejtsd: Má-lykenász:-)] (Varga Attila)
Jogász: Brutális (Rácz Ferenc)
Club'89: Laczkó (Fata László)
– GYŐZTES!

AKKOR...

**1991. április 15-20.
Tütyi királylány.**

Nemrég jártam a gyerekeimmel a Vajdahunyad várában egy kiállításon. Felháborító, hogy manapság az embernek már a saját kastélyában is belépőjegyet kell fizetnie. Persze honnan is tudhatná a mai jegyszedők, hogy annak idején itt járt egy királylány – talpig Picur esküvői ruhájában és Tücsök télikabátjában, mert csak az ment rá a fodrokra – és néhány lelkes „alattvaló”, akik fotókat készítettek a kampányhoz.

Próbálok visszaemlékezni. Apró képek ugranak be. A hétközi műorról alig van színpadi emlékem. Igaz, engem mindjárt az elején elrabolt egy sárkány, és csak a legvégén szabadított ki a királyfi. Akkor viszont legott elénekeltünk egy szerelmi kettőst. Szűzsé a következő: királyfi és királylány kettesben a színpad közepén, függönyök félig behúzva, a reflektor ránk tapad és a Macskák Éjféli című dalára felcsendül, hogy „Szívem megremeg, hogyha érzi, szereti őt a férfi...” Hát ettől a résztől egy kicsit paráztam. Így esett, hogy bizonyítást nyerhetett a tétel, miszerint hiszti esetén egy pofon mindig nyugtatólag hat. Műsor előtt kicsit kétségbeesve faggattam nővérkémet, aki színházi körökben jártasabb volt, hogy ugyan vajon mit lehet kezdeni egy három versszakos szerelmes dal alatt kettesben a színpadon. Stengi, a királyfi közölte, hogy ne hisztizzek. –Nem hisztiztek! –De hisztizel!! –De nem!!! –De igen!!!! –De nem!!!! És észrevétlenül elindult hirtelen a jobb kezem. Még egyszer bocsí Stengi! Én mindenesetre megnyugodtam tőle...

Az általam ismert műsorok közül két dologban is kuriózum volt a '91-es. A korabeli ruhákba öltözött „udvari zenekar” mindkét

műsor alatt végig ott állt a színpad előtt, és minden dalbetét élőzenei kísérettel ment. A közönség nem tudom mennyire élvezte, de mi nagyon.

A másik csúcs a díszlet volt. Hónapokig készült. A csepeli papírgyártól szereztünk akkora hullámkartonokat (kb. 2m x 3,5m), hogy alig bírtuk elszállítani a koleszig. Johnny mester pingált rá tróntermet (ez adta az ötletet és a mintát a klub későbbi festéséhez), meg boszítanyát, meg minden jelenethez mást. A gond csak abból lett, hogy mire két jelenet közt átdíszleztünk (esetenként 5-10 perc alatt), addigra a közönség elunta magát.

Készült rólam egy teljesalakos festmény is – korabeli óriásplakát –, amit a lepény előterében állítottunk fel. Abban az évben már külsős rendfenntartók vigyázták a rendet. Hajnalban - talán kettőkor - záróra volt. Ilyenkor a kidobóemberek végigjárták a koleszt, és mindenkint kitessekeltek, aki nem tudta igazolni, hogy itt lakik. Éppen a lepény előterében beszélgettem két műegyetemista ismerőssel, mikor hozzánk léptek. Barátaim mondták, hogy tudják a dolgukat, már mennek is. A rendezsek akkor jelentősegteljesen rám néztek. Én szerényen odaléptem nálam másfélszer nagyobb képem mellé, és megkérdeztem: „Maradhatok?”

Dinam **Be** **Dinam**
A BOLYAI CLUB LARZA
"BUDAÖRSI NAPOK '91"
VI. ÉVF. I. SZÁM

Mi történt még 1991-ben?

Megszűnik a Varsói Szerződés és a KGST.

Zwack Péter megvásárolja a Budapesti Likőripari Vállalatot.

Véget ér az Öböl-háború.

Eltávozik körünkől Freddy Mercury énekes

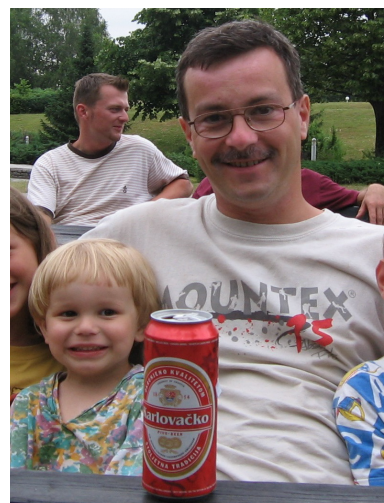

AKKOR...

1992 Bütyök

A Bolyai Club jelöltje:
Bütyök kapitány (Lőrincz László)
További jelöltek:
Bölcsész: Johnson&Johnson
(Germuska Pál&Hegedűs An-
drás) – GYŐZTES!
Jogász: Partizátor (Tiber Péter)
Club'89: Figura (Szabó György)

...MOST

Emlékképek 1992-ből

Hosszú és gyötrelmes egy év volt, sikerült befejeztem az egyetemet és még diplomát is kaptam a végén. Igazít :))

Ebben az évben nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy a Bolyait jelöltként képviseljem a Budaörsi Napokon. Ha visszagondolok rá, akkor ami először beugrik, az a matrózos szüzsé. Meg persze a csíkos póló, amiből végül nem sikerült nagy mennyiséget beszerezni. Így sima fehér pólót vettünk és egy kishajót hímeztettünk a szív fölé. Sokáig meg is volt, mert nagyon jó anyagot sikerült keríteni.

Ami szintén azonnal előjön, az a magas-taxi kirándulás. Sokaknak biztosan emlékezetes volt, de különösképpen a tulajdonosnak. Kezdődött azzal, hogy egy csomó cuccot kocsival akartunk felvinni a házhoz. Manó biztosította a járgányt (azt hiszem, a Sarolta volt) és a parkolóig el is jutottunk vele, de tovább nem, mert a sorompó zárva volt. Végül a tulaj segített felvinni a csomagokat. Ennek öröme és persze a jó kapcsolat kialakítása érdekében a házban meg is hívtuk egy-két körre. Ez aztán meg is alapozta a másnap hajnalig tartó jó kapcsolatunkat.

A hangulat az este folyamán egyre jobb lett. A tulaj benn állt egy darabig a büfében és lelkesen szolgálta ki a szomszárjákat. Közben a tűzhöz közel állókat egy-egy Unicum-ra meg is hívta rendszeresen. Az egyik ilyen potyakör után én egy kicsit ki is mentem levegőzni. Mivel volt zenemasina, így ment a tánc is. Egy idő után a tulaj úgy gondolta, hogy beveti magát a sok lány közé, ezért megkérte a Békát, hogy vegye át a helyét a büfében. Innentől kezdve a büfé készletei még gyorsabb fogyásnak indultak. Hajnalig ment a bulizás.

Régel aztán egy már meglehetősen morcos tulajdonossal ta-

lálkoztunk. Azt hiszem akkor tudatosult benne, hogy a büfében elfogyott szesz és a kasszában lévő pénz mennyisége finoman szólva nincs köszönő viszonyban. Ami viszont ennél is nagyobb baj volt, hogy elfogyott az Unicum. Anélkül pedig reggel felkelni elég körülményes. Szerencsére a csapat agya (Rufi) volt annyira bölcs, hogy egy kisebb mennyiséget elrejtessen az üvegek között, így azért mégsem indult annyira borzasztóan a nap. Igaz, ezért már fizetni is kellett...

A műsorokkal kapcsolatban inkább a péntekire emlékszem vissza szívesebben, igaz, arról van több emlékem is. A hétközi műsor nem sikerült valami fényesre, bár az alapgondolat nem volt rossz. Kicsit túlságosan is 'vulgáris' lett és a szövegtudás is komoly kívánnivalót hagyott maga után. Bár rémlik, mintha a műsor elején a hangosítás terén is lettek volna problémák és a függönyön is nehezen jutottunk át. Péntekre aztán a Rufi kezébe vette a dolgokat és ismét sikerült maradandót alkotnia, egy kollégista életét bemutató tartott görbe tükröt. Néhány parádés alakítás az 'öregektől'; Rufi, mint Jenei igazgató úr vagy Kacska, mint Misi bácsi. Néhány zseniálisan felragasztott fecni a szöveggel. Bazsi, akinek csak sikerült elénekelnie röhögés nélkül a '...csak anyám hagyjad...' részt.

Ja és persze ahogy ülök a színpad szélén a fejfényben és az 'Első villamos' átíratát éneklek, Fefe gitárkíséretével, benne megénekelve a Cila büfét is. Érdekes, hogy pont azok a dolgok jutnak eszembe, amikhez kapcsolható emberek sajnos már nincsenek közöttünk :))

Összesen hat Budaörsi napokon vettem aktívan részt (ötben színpadon is, egyen mint udvari zenész), de nekem ez a pénteki műsor a szívem csücske. Talán még a dobogóra is felférne.

Ja és persze ezek csak emlékek, biztos mások sok mindenre máshogy emlékeznek... :))

...MOST

1993 Bazsi

„A két kép között hajszálnyi eltérés található. Kábé százezer.”

A Bolyai Club jelöltje:

Bazsi (Tóth Balázs)

További jelöltek:

Bölcsész: II. Rumszesz (TarJean)

(Keszi Tamás) – GYŐZTES!

Jogász: Szücsi (Szücs Péter)

Club'89: Pöttyös (Kocsis Péter)

...AKKOR

Tóth Balázs szerint a világ 1993-ban

Mottó:

Kedvenc ételem a szója, Imádott klubom a Bolyai!

1993-ban a Bolyai Club sikeres időszakát élte, a társaság nagyon együtt volt. Még '92 őszén indítottunk újtárra egy naplót, amiben jól nyomon követhető a klub tevékenysége. Heti háromszor nyitottunk (kedd, csütörtök, szombat, büfé palacsintával, tojásos nokedlivel, melegszendvicssel, sörrrel, ...) és általában emellé valami programot is szerveztünk, például: filmvetítés, diavetítés, előadások, magyar táncház, szkanderverseny, sör-virslis verseny, stb..

Persze „belső” programok is akadtak bőven, például ősszel nyitóbuli, közös mozizás, videózás, Showhajtáson részvétel (megnyertük), kirándulások, vizsgaidőszak közös tanulások és kártyázások, szilveszteri buli, stb..

A klubból sokan tanítottunk a FEB-en, ennek köszönhetően sok volt tanítványunk csatlakozott hozzánk, és a programozó gólyatáborból is többen kedvet kaptak ehhez. A napló elején a névsorban 50 (!) aktív tag szerepel.

1993 elejére már eldőlt, hogy én leszek a jelölt. A készülődés is beindult, és sikerült összehozni egy nagyon színvonalas újságot. Nagy harc alakult ki - többek között - a pólón levő emblémával kapcsolatban is, a Bazsi felirat háttérül szolgáló képnek a dugóhúzó sokáig tartotta magát (Rufinak készült is egy ilyen póló), de szerencsére elbukott a gitárral szemben. Az újság tervezett címlapján sokáig a fényképem helyett a következő felirat díszelgett: „Ide került volna a Bazsi arca, de nincs az a széles papír...”

A műsort Rufi vette kézbe, és a főműsorra sok zenei betéttel tele-tűzdelt, több jelentből álló darabot

alkotott, felhasználva a bolyais bulikra készült műsorokat is (szerencsére volt miből mazsolázni). A pénteki műsor egy politikai paródia lett (akkor futott a TVben az Uborka című műsor), ebben még több zene volt. A zenei alapokra mi énekeltük fel az átírt dalokat. Szerintem nagyon profi lett mindkét műsor.

De nem nyertünk. Sőt utolsók lettünk. Igaz, hogy a második és a harmadik csapat is csak 2 illetve 1 szavazattal előzött meg minket, de akkor is nagy csalódás volt. Sosem felejttem el az arcokat, amikor az eredményhirdetés végén a Lepényben ment a Queenről a We are the champion, és mi összekapaszkodva álltunk körben.

Az élet azonban ment tovább.

Szerencsére a klub nem esett szét, a vizsgaidőszakra már minden a szokott módon folytatódott: pikkdámát játszó emberek felett dart tábla, mellette a „Ma a következők kaphatják be” plakát (az analízis tanszék nagy számban képviseltette magát rajta). A naplóban is gyűltek a „jobbnál jobb” kétsorosok.

Az egyetemen negyedéves programozó hallgató voltam, és összeszedtem az első UV-mat. De azért sikerült befejezmem, még hozzá az 5 évet 5 év alatt, meg mellette a matek tanár szakot is. Kis katonasági kitérő után Gabival – aki a Club 89-ből csábítottam hozzánk – összeházasodtunk, és már két gyerekünk is született.

A bolyaisokkal azóta is összejárunk. Szerencsére erre van is alkalom: nyáron Bolyais VilágTalálkozó, gyerektábor, télen közös mikulásos és karácsonyi vacsora.

Ezekon a találkozókön jó nézni a sok visszafiatalodott „öreget”: hülyeségeket beszélünk, szívatjuk egymást, sztorizgatunk és régi dalokat énekelünk – mintha épp akkor is a koleszban lennénk. Ilyenkor belegondolok, hogy mennyi lehetőséget adott a klub, és érzem, hogy milyen szerencsés vagyok.

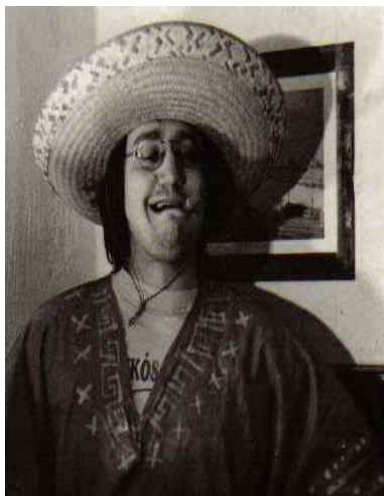
A tartalomról:

Bazsi is mondhatta volna...
Fallnaplár egész évre
Ghenti Guido, a csapfúró
A végleges hizás titka
Sexy puzzle
Vicc, vice, vicc...

AKKOR...

1994

Fefe

A Bolyai Club jelöltje:

Fefe (Zsigri Ferenc)

További jelöltek:

Bölcsész: Koli - Stírlitz (Kolontári Attila)

Jogász: Domesztosz (Pálkovács Attila)

Club '89: Süsü (Sárkány Róbert) –

GYŐZTES!

My: Máj bír (Maros Róbert)

...MOST

Na nem mintha elittam volna az eszem, és azért nem emlékszem... Ami pedig rémlik, azt lehet, hogy inkább továbbra is fedje jótékony homály.

A Bolyaiban mindig is mélyen elítéltük azokat, akiknek – nem ismervén határt – folyamatosan csak iváson járt az eszük, és így a BN egész hete alatt csak védettek.

Kategorikusan elhatárolódom én is az ilyen embe-
rektől.

De akkor miért van az, hogy alig emlékszem?

Próbálok előkapirgálni a foszlányokat. Nem egyszerű.

A műsorok és azok gyártása megvan. A szerdai előtt a hangulat idegesebb volt, mégis ez sikerült nagyon jól. A pénteki főpróbáján szétröhögtük az agyunkat, meg is látszott az élesben: akkor már nem tudtuk annyira hozni a formánkat.

Főztünk chilis babot a népnek. („Hadd éljenek!!”) Elvégre mexikói volt a szüzsé. A legnagyobb kondér volt teli csak a babbal – a pontos tételeket senki ne kérje rajtam számon, talán 10 kilónyi bab és hasonló mennyiségű hús –, persze kb. öt perc alatt elfogyott. Ha geodéziai (vagy mittoménmilyen – nem vagyok egy halbiológus, de itt az ivás ideje) vizsgálatokat végeztek volna a koleszban, tuti, hogy néhány centivel megemelkedett aznap éjjel. Ezt a módszert kellett volna az Ocean's 12-ben alkalmazni, simán költséghatékonyabb, mint a víz alatti tököldés.

Egyik nap zenéltünk a „B” porta előtt. Billentyűszaggató Bütyök, Dobverőzúzó Jani, Bazsi, Tütyi, Zoli meg én. Janiék másik zenekarának lenyúltuk az egyik gitárját. Csak egy darabig volt betojva, amikor – kicsit nagyké-
püen – Jimi Hedrix-et majmolva elkezdtem foggal, majd a hátam mögött játszani. De néhány sör után nem nagyon érdekelte.

Ez nem akkor volt, de valamiért megmaradt. Csend-élet a Club '89 régi ruhatári termében. Résztvevők: Gyula (Farkas), Dínó, Józsi, jómagam, néhány rekesz sör és egy permanensen utántöltődő rumosüveg. A Bolyaiban volt egy tízliteres rumoshordó (gyaníthatóan nem kávéval volt tele), így az utánpótlás több mint elegendőnek bizonyult. Szerencsére(?) csak eddig a részig emlékszem.

Ez sem ebben az évben, hanem a következőben (ha Pepe megírja, akkor vágjátok ki) történt. Tánctróba a „B” valahanyadikon, matek tanulóban. Előtte DM-mel egész délután hurkát/halat/csirkét/kolbászt sütöttünk. És nem kevés (sok) bort megittunk. A próbára is egy tele korsóval érkeztem. A végéig minden ment rendben. Már épp kifelé tartottunk, amikor – valószínűleg valamilyen gravitációs anomáliának köszönhetően – megcsúsztam, és eltanyáztam. Rá a jobb könyökömre, és térdemre. Azért kap ennyire kitüntetett szerepet a jobb, mert abban volt a korsó borom. És mint a fuldokló, aki a vízből próbálja kitartani a fejét, én a korsót próbáltam megragadni, nehogy kiömljön belőle a piám. Nem volt teljes a siker, hiszen utána elég sokáig díszelgett egy vörös folt a falon. De a nagyját megmentettem. A hi-

telesség érdekében annyit még meg kell említenem, hogy minderről másnap (nagyon másnap volt) szereztem tudomást a Lepénybeli próba előtt, miközben a hálósákomba csavarva kómáztam, a többiek egy vödör kávé és némi dohányáru segítségével próbáltak belém életet lehelni.

Józsika örökérvényű, lassan állandósult szókapcsolattá vált mon-
dását pedig ki is felejtheti el: Mi a bizbasz ez miabizbasz meg? (Ez ugyan két évvel korábbi, mint kide-
rítettük, de jó végszó.)

Fefe

... MOST

1995

Pepe & Joe

A Bolyai Club jelöltje:
Pepe & Joe (Papp Péter & Tiborcz József)

További jelöltek:

Bölcsész: Kovács Kavics Berci
(Kovács Tivadar)

Jogász: ? (Váczi Pál)

Club'89: F. Atom Gyula (Farkas Gyula) –
GYŐZTES!

My: Fish (Fisli Tamás)

AKKOR...

Az emlékezést nehezíti, hogy már 12 év telt el, de, gondolom, a korábbi jelöltek sem lehettek könnyebb helyzetben, tehát!...

Mivel ketten közösen írtuk meg visszaemlékezésünket és szeretnénk megtartani a könnyed személyes hangot, ezért E/1-ben írunk (vagy T/1?!), a másikat nevén emlegetve, a skizofréniát mintegy írásban megvalósítva.

91-ben, amikor bekerültem a koleszba (Pepe előtt egy évvel, bár egyidősek vagyunk, igazából ő pár hónappal idősebb), egészen 95-ig Ruffi írta az összes műsort (és rendezte is, sőt a próbákon az Unicum nagy részét is ő itta meg).

A mi gálaműsorunk szakított ezzel a hagyománnyal – egyfajta mini bolyais forradalmat végrehajtva –, és a műsor írását egy ifjú drámaíró tehetségre (aki azóta neves információbiztonsági konzulens) bíztuk (Bazsira). Sokak szerint (pl. Gabi, mi, többi szereplő) nagyon jó munkát végzett. Amihez talán az is hozzájárult, hogy szakítva (szóismétlés!) a korábbi évek gyakorlatával, a minimalista díszlet helyett nagyon sok festettet csináltunk, sőt, ekkor vezettünk be egy új technikát is: a „nikecellből kivágókat”, amihez édesapám szálítottotta a vágótechnikát (valami elektronikus drótfelmelegedős izét), aki - nem meglepő módon - szintén Józsika.

Egyébként ehhez kapcsolódik, hogy ekkor szoktam rá a hosszú kávéra, ugyanis Józsika vett az Orczy téri piacon egy kávéfőzőt, és éjszakánként, amikor a díszleteket készítettük, mindig kávéztunk. A dolog érdekessége, hogy azóta én abbahagytam a kávézást, Pepe meg megtartotta szokását.

Ami még mély nyomot hagyott bennem, hogy életem egyetlen homoerotikus élménye a pénteki műsorhoz kapcsolódik, ugyanis a műsor végéhez a lányok varrtak nekünk egy háromszárú gatyát

(ami vörös és fekete volt), és a műsor végén abban vountunk be, miközben Pepe szőrös lába hozzám ért... Fiatalok voltunk, no!

De nem csak mi, mert pl. Jani (Weisz, aki azóta már információbiztonsági kereskedő) egy zenepárban vett részt, melyben magnóval a vállán Pap Ritát hallgatott a színpadon, Jay meg (aki azóta már információbiztonsági szakértő) a szerdai műsorban csokoládéból készített magának egy kaki utánzatot, és bedobta a nézőközönség közé.

Az egyetemről nem sok mindenre emlékszem, de az analízis vizsgákat annyira szerettem, hogy többször is megismételtem. Nemcsak saját nevemben mondom, hogy sokat köszönhetünk Stenginek az egyetem elvégzésében, vagy abban, hogy a programozásnak a hekkelés helyett a szakmai oldalát megszerettette.

Én akkor függesztettem fel az órák látogatását (először ideiglenesen, majd végleg), amikor – mint utóbb kiderült, félálomban – egy másfél órás előadás anyagát egy négyzetmilliméterben sikerült lejegyzetelnem. Persze Pepének nem voltak ilyen problémái, mert ő előre látóan be se ment.

Azt hiszem ebben az évben volt az is, hogy Szatyki hozott rumot, és ezt a rumot sörrel keverve, egy az egyhez arányban ittuk. Azóta sem kívánom!

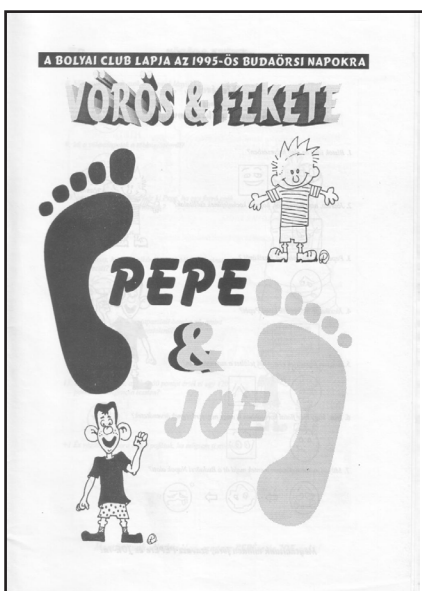
És hogy azóta mi történt? Átlagosan lett egy gyerekünk meg vagy 10 nőnk, és mindketten egy információbiztonsági cégnél dolgozunk.

Pepe & Joe

Mi történt még 1995-ben?

Az Aggteleki cseppkőbarlangokat a világörökség részévé nyilvánítják.

Eltávozik körünkől Wigner Jenő magyar fizikus.

AKKOR...

1996

Fityusz

A Bolyai Club jelöltje:
Fityusz (Némethy István)
További jelöltek:
Bölcsész-My: Kriszta & Capi-
tány (... Kriszta &
Miskovics Gábor)
Jogász: Erik a Viking (?)
Club'89: Dr N. Agy Tibor (Nagy
Tibor) – GYŐZTES!

... MOST

1996-os jelöltünk Némethy István alias Fityusz volt, aki annyira elfoglalt ember, hogy nem tudta megírni visszaemlékezéseit. Így helyette én mint szemtanú próbálok meg kutatni emlékeimben.

Jómagam Fityusz főbüfése voltam, így egész hetemet a pult mögött töltöttem, ezért a műsorokra nem igazán emlékszem. Talán valami időutazásos dolog volt, meg valami kincset is meg kellett találni. Vizsgákról is volt szó bennük, természetesen.

A büfé jól ment, sütöttük a hurkát-kolbászt-halat. Ezt csak azért emelem ki, mert ez a kollégistáknak mindig nagy öröme szolgált, és a Bolyaisok ma is sütnék, ha tehetnék... Nem rajtuk múlik... Ez ügyben talán valami manapság divatos aláírásgyűjtést lehetne kezdeményezni, vagy a „gombócman”-hoz fordulni... Egy jóízű népszavazás??? :) Aki a BN-büfeket mai formájukra hozta, „monnyon le!” stb. Egy biztos: ha én felmegyek a következő BN-re, szívesen ennék a BC-büfében kolbászt!!!

No de vissza '96-hoz: jelöltünk elszánt Microsoft-fan lévén, a Fityusz '96 szlogen a Windows '98-ra hajazott, illetve a „tematikák” is jórészt ide irányultak. (Közismert tény: ahol egy társaságban a progmatosok száma a kívánatos egy fő fölé emelkedik, maximum kettő perc múlva erről van szó...) A Windows iránti érzelmek már akkor jobban megosztotta az embereket, mint ma bármiféle pártok és személyek... (Még a tökfőzelék és a spenót sorolható ebbe a kategóriába.) Lehet, hogy azért nem is nyertünk, mert a progmatos bázisunkat is megosztottuk??? :)

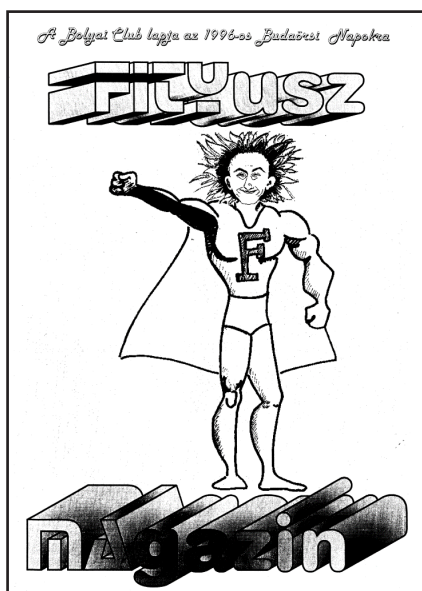
A pult mögül a többiekből is kevesebbet láttam. Emlékezetes számomra N.Agy Tibor „kolléga”, a C'89 jelöltje, a későbbi győztes. Nekik is volt újságjuk, amelyből birtoklok is egy példányt. A My és a bölcsészek közös jelöltet indítottak (ekkor lépett életbe a

„4-csapatos” rendszer, bővebben lásd 1997-ben). Kriszta és Kapitány párosa nem hagyott mély nyomot bennem, akárcsak 'Erik, a viking' jogász-versenyző sem. De hangsúlyozom: ez lehet, hogy nem az ő hibájuk, én vettem részt a szokottnál „marginálisabban” az eseményekben.

Feltétlen meg kell említenem Bea nénit, aki nagyon nagy segítségemre volt a dolgokban (nem először és nem utoljára), ezúton is köszönök neki mindent! Azért is meg kell őt említeni, mert azóta „főhősünk”, Fityusz neje, és két gyermek édesanyja, akik természetesen megfelelő „Bolyais-kiképzésben” részesülnek :). Csak remélni tudjuk, hogy két dolgot nem örökölnék jóatyjuktól: a „szépséget” (lásd kép) és a pontosságra (azaz a feladatok határidőre való teljesítésére) kényszerítő, már-már beteges hajlamot :) :)

Mindezt „papírra” veté a '96-os főbüfés, anno domini 2008. januarius 31-én, a legeslegeslegvégső lapzárta napján, MS-Word-programmal :) .

Ui.: És miután Fityusz többszöri kérésre sem írta meg ezt az oldalt, most teljesítem ígéretemet, és ide rakom az alábbi képet. (Elnézést attól, aki nem érti az utalást....)

Mi történt még 1996-ban?

II. János Pál pápa levelében a katolikus vallással összeegyeztethetőnek írja Darwin evolúciós elméletét.

Az Ezeréves Pannonhalmi Bencés Főapátságot és közvetlen természeti környezetét a világörökség részévé nyilvánítják.

Az edinburghi várban elhelyezik a skót nemzeti szimbólumot, a Scone-i követ (Végzet Köve, vagy a Koronázókő) .

1998

A Bolyai Club jelöltje:
nem indulhatott

További jelöltek:
Bölcsész: Habzsolt (Pálfa ?)
Jogász: ? (Polanf Tamás) -
GYŐZTES!
Club'89: nem indult
My: nem indult

1998-ban a világ...

... a Budaörsi Napok világa még mindig nem tárult ki előttünk... Az 1997-es évben a Bolyai Club nem indulhatott a BN-en. Ez azért sokakat ráébresztett utólag, hogy a BN érdekében talán valahogy másképp kellene ezt a helyzetet megoldani.

A '98-as eseményekre való készülődés jegyében tehát beindult a harc. A TTK-s csapatok továbbra is kiálltak magukért –valahol persze érthetően–, de most már a BC-ért, ill. a TTK-ért is. Sokan rájöttek: közös érdek, hogy egy ilyen múlttal és ilyen jelennel bíró csapatnak helye legyen a porondon, s így már odáig eljutottak, hogy közös TTK-s érdekekért emeljenek szót.

Igen ám, de ki maradjon ki? Beindultak a viták, szóváltások, harcok küldöttgyűlésen, DB üléseken, dohányszóhelyeken s a klubok helyiségeiben egyaránt. Indulhasson mindhárom TTK-s csapat!... adta ki a TTK a jelszót.

Ez nyilván hatalmas felháborodást keltett a „nem TTK-s” berkekben. Ekkor vált fogalommá az „alanyi jog” kifejezés, mely arra vonatkozott, hogy minden karnak „alkotmánybeli joga”, hogy jelöltet indíthasson a BN-en. És persze ezt a „jogot” bölcsész és jogász képviselők hangoztatták legjobban az össz-kollégiumi küldöttgyűlésen, érthetően: a néhány év kivételével nem túl jól teljesítő jogászok lettek volna a kimaradók, ha „objektíven” vizsgáljuk a helyzetet.

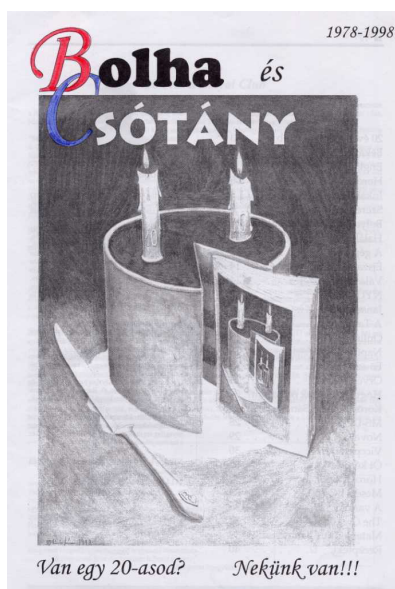
Summa summarum: az ellentétek odáig fajultak, hogy a TTK-s platform „sztrájkot” jelentett be, azaz hogy csapataik nem képviselik magukat a BN-en. Mi, Bolyaisok, a nagyhangúak mögött állva csak csendben kapkodtuk a fejünket. Egy év szünet után el voltunk szánva arra, hogy most indulunk! Külön emelte ennek az ügynek a jelentőségét, hogy ebben az évben a BC a huszadik évfordulóját ünnepelte a kollégiumban.

De hát a C'89 és a My sztrájkot jelentett be... Nekünk sem maradt más hátra, mint kénytelen-kelletlen csatlakozni (bár voltak „sztrájkterő” hangok, valljuk be, akik azt mondták: ne foglalkozunk semmivel, harmadiknak szálljunk be a versenybe a bölcsészek és a jogászok mellé). Egyrészt ez sz*r érzés volt, hisz mindenki sejtette a klubban: 2 év szünet már borzasztó nagy. A BN jelentette mindig a klubélet csúcspontját, ekkor kovácsolódott össze a következő év csapata a sok munkában, plakátraajzolásban, próbálásban, büfézésben, díszletkészítésben, ökörködésben. „Túl tudja-e ezt a Bolyai élni?” - fogalmazódott meg sokakban a kérdés. Másrészt persze meg illett csatlakozni a TTK-s platformhoz, pláne hogy valami igazság volt is az ügyben...

És így majdnem ugyanott tartottunk, mint egy éve: mit tudunk mi hozzátenni az ügghöz, ennyire a perifériáról? Már csak büszkeségből és dacból is adódott a válasz: az újságot mindenképp!!! (Meg programokat is szerveztünk, a teljes képhez hozzátartozik.) Pláne hogy 20. évforduló!!! És így született meg a '98-as év újsága, Johnny remek címlapjával, és a kissé talán szerénytelennek tűnő „Van egy huszasod? Nekünk van!” szlogennel. De hát az vesse ránk az első követ, aki nem próbált meg volna valamit „domborítani” ebben a szituációban...

Külön felhívnam még a figyelmet az újság oldalszámozására! Minden oldalszám egy képletből jött ki, melyben az a bizonyos 20 (évforduló) szerepelt... Hiába, „matematik fántásztik!” :)

Hát nagyjából ennyi, amit erről az évről 2007-ben írni lehet. Illetve talán még annyit, hogy jövőre 30 éves lesz a Bolyai Club... Kap-e vajon születésnap tortát??? (És 30. évfordulója lesz az első olyan Budaörsi Napoknak, amikor a TTK is ott volt.)

... MOST

1999 Gömbike

A Bolyai Club jelöltje:
Gömbike (Bognár Gyöngyi)
További jelöltek:
Bölcsész: Zwárgájz (Lujó & Norbi)
– GYŐZTES!
Club '89: El Andantino (Papp Dániel)
Jogász: ? (Kerékgyártó János)
My: Kalóz (Kálózi Attila)

AKKOR...

Blues, BN, satöbbi

5 mondat, amit bárcsak sose hallottam volna:

1. „...matematika szakról töröltem.” (1996)
2. „...csak tudni akartam, milyen együtt járni valakivel...” (1996)
3. „K*va jó volt a műsorod. Ha nem volnék bölcsész, rád szavaznék.” (1999)
4. „Neked kellett volna nyerned...” (1999)
5. „...ezt annak akarom adni, aki megnyeri a BN-t ...” (1999)

Három év után 1999-ben újra indult BN-en a Bolyai Club. Velem.

Megtiszteltetés? Vezéráldozat? Sztahanovista kurzakom méltó lezárása? Vagy csak nem volt más? A fene tudja... Végül is egy hétig belőve lenni, pláne, kollektíve, pláne ajzószerék nélkül (na jó, alkohol volt...) igazán pazar érzés.

A Teknika Ördöge lettem; testhezálló feladat volt ©. A C-clubos jelölt Papp Dani volt, a My-os Kalóz, a bölcsészeké a Doki-Lujó páros, a jogászok meg még maguk se tudták, kik indultak náluk.

Az újsághoz fotózkodtam Cila Trabantjával, Trabantjában, sőt még alatta is (egyperces néma csend Cilának). Megörökítettük a TMK-sokat, a pucércsajos poszterrel egyetemben (néhány hete találkoztam Attilával, a villanyszereplővel, aki percekig boldogan vihogott, hogy „Nahát! Gömbike!”)

Szerda volt a Nagy Nap. Na, az maga volt a töménység. Tömény izgalom. Tömény hasfájás. Tömény munka. Sikerült végigcsinálnom a műsort, pedig akkor lámpalázam volt, hogy talán reflektorok nélkül is látszottam volna a színpadon. Jól sikerült nagyon, mindenki felszabadult. Olyannyira, hogy FLevi meg Halcsi a vállukra vettek. Tök jó odafönt lenni, de mi lesz, ha ötvenévesen miattam lesz sérvük?!

A nagy koncert Hobo volt. HOBÓ. Ültem a Lepény szélén, a radiátorokon, még minden belsőségem remegett a műsor után, és akkor Ő lejött a színpadról, és megkérdezte tőlem, hogy jó-e a buli. Valamit hebegtem, hogy igen, de mire kezet csókoltam volna neki, vagy leborultam volna előtte, már újra a színpadon volt.

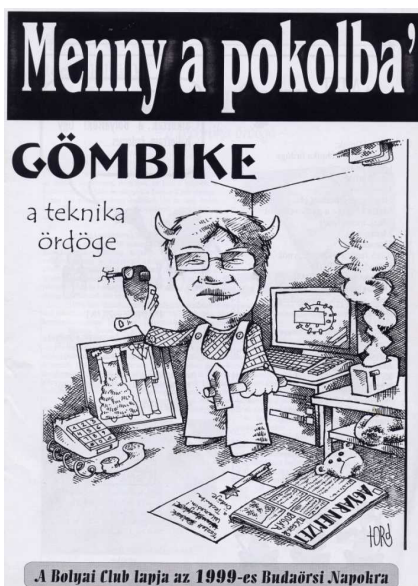
Emlékszem, lelkesen reggeli büféztem is – mert persze semmiből se szabad kimaradnom –, öreg bolyaisok támasztották a pultot. Jókat röhögtek a Teknika Ördögén, aki kótyagos fejjel nem bírt rájönni, miért nem melegszik a rezsó a kakaó alatt (a kapcsolós hosszabbító rejtelméi három nap alvatlanság után)... és amikor rájött, percek alatt oda is égette...

A csütörtöki próba után Pirivel még elmentünk „Szavazz valakire”-cetliket ragasztgatni. Így volt szerencsénk a tizediken egy pasihoz, aki zuhanyzás után egy szál semmiben ballagott a szobájába, a kilencediken meg egy szesztársaság dülöngélt a hátsó lépcsőház mellett. Amikor a nyolcadikról megérkezett a kifújt poroltó szaga-füstje, az egyik szesztestvér felkiáltott: „Tűz van!!!”, lekapta a falról a poroltót, és elviharzott...

A pénteki műsor kezdetén a kolesz vezetése ott ült boldogan az első sorban, várták a kis-kedves műsort, mert hát ugye milyen csinálnánk, ha nem olyat. Kár, hogy nem sokan látták az arcukat, mikor megjelent Balázska, mint fő-ördög, füstölgő kondérok és Marilyn Manson közepette. Én láttam, hát tudjátok, már ezért megérte...

A legkedvesebb emlékem Vörös Istvántól származik: péntek este (éjszaka?) nyomott a kezembe egy bögrét, a mintája tele van szögekkel, csavarokkal, csavarkulcsokkal, mindenféle szépségekkel. A TMK-sok nevében kaptam.

A felvételeket azóta sem láttam, pedig állítólag jók. Csalódnék, ha látnám. De nekem ez úgy szép, ahogy az emlékeimben szerepel.

A Bolyai Club lapja az 1999-es Budaörsi Napokra

AKKOR...

2000

AtB

A Bolyai Club jelöltje:

AtB (Kovács Attila)

További jelöltek:

Bölcsész: Win-e-two –
GYŐZTES!Jogász: Gombár Zsolt &
Ryszka Sambor

Club'89: Ambrus Zoltán

My: Cigányvajda (Balog Péter)

... MOST

AtB szerint a világ 2000-ben.

Néhány szó az armageddonról, a tolcsvai borról, magamról és más kétes dolgokról

...hát igen, mint annyi más évben, 2000-ben is volt BN a Budaörsi úti koleszban. Április elejét írtunk és még alig tért magához a Világ az y2k, az 2000. évi számítógépes armageddon elmaradása felett érzett megdöbbenéséből, lent a „B” alagsorban már lázas munka folyt. Javában dúltak a Budaörsi Napok előkészületei: a lelkes kortescsapat színpadot cipelt, hungarocellt fűrészelt, díszletet festett, támogatókat keresett, újságot írt, programokat szervezett, csirkecombot és kolbászt rendelt, színdarabot próbált (na jó, azt azért nem), zenekart kasztíngolt és persze kijelölte az azévi ügyeletes balekot, akiből aztán egy héten keresztül bátran lehet a nyílt színen hülyét csinálni. Akik ismernek, azok tudják rólam, hogy kevés ilyen nyíltszívű, kedves, barátságos alakot hordott még a hátán a Föld, így hát nem álltam az útjukba.

Frissen végzett programozóként, a végeláthatatlan analízis félélék ellenére is vidáman (akkor még nem sejtve, hogy ez a tárgy további két évig elkísér utamon), a tőlem megszokott értelem üde csillogásával a szememben álltam a forgatag kelles közepén, ahol ott volt rögtön az én Ambrus Zoli cimborám, aki szintén TTK-s jelöltként a Club '89 produkciójához adta az arcát, nomeg daliás testét, amit – nagyon találóan – a Venus slágerének refrénje, az „izmos kockahas” kísért jöttében-mentében.

A bölcsészeket Szombathelyi Jani és Szimandel Ákos képviselte a Win a Two nevű formációban. Az ő kampányukat a bölcsész főműsor színesebbé tételével próbáltam segíteni. Az örök ágálók szerint ebben nem csak remek humorom segített, amit most a velem született szerénység okán nem kívánok méltatni, hanem „A tuti Büfénél”

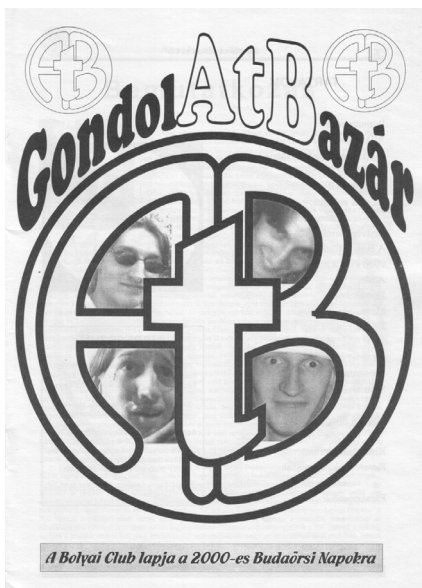
kereskedelmi mennyiségben elfogyasztott Tokaji Aszú is. Ej, abban az évben a két főbűfésnek, Eke Zsuzsinak és Tóth Erikának igen finom tolcsvai borhoz sikerült hozzájutni. Node köszönhetően szervezetem nagyfokú toleranciáját az alkohollal szemben, humorérzékemet ez nem befolyásolta, hiszen a jópofaság, kérem, nálam nem ital, hanem születési rendellenesség kérdése.

A forgatagra visszatérve: magukat megnevezni nem kívánó szakértők véleménye szerint jogász jelölt is volt, de ilyen állatfajt nem sikerült az évben beazonosítanom. Nem úgy, mint a My színeiben induló Balogh Petit, a Vajdát, aki cigányzenével, putrival, purdékkal és az örökbecsű „Haverok, buli, kanna” szlogennel hita fel magára a figyelmet.

Ha már a zenét szóba hoztam, mindenképpen említést érdemel a csütörtöki, Club '89-cel közös napunk, amikor a két kortescsapatnak, számomra érthetetlen módon, sikerült az Emir Kusturica filmek (Underground, Macskajaj) zenészeit, a Boban Markovics Orkestart a koleszba csábítani. Ami azt illeti, egyedülállónak mondják azt a tájékozottságot és széles látókört, amit a magaménak tudhatok, de ilyen tömeget előtte sem, utána sem láttam a koleszban.

Végül jött a péntek éjszakai szavazás és egy győzelemmel felérő második hely a bölcsész srácok mögött, ami az akkori, véberfranciska-terhes időkben még egy magamfajta jókiállású gyereknek (aki akkor voltam) is a becsületére válnék. Aztán ahogy az már a BN rendes velejárója: reggelig folyt a buli, no meg az alkohol, végigtáncoltuk az összes TTK-s pultot, és kannából vedeltük a sört, illetve így utólag jobb nem tudni, hogy mit vedeltünk abból a kannából.

Ennyit magamról, hibáimról és gyengeségeimről, a haverokról, a buliról és a kannáról.

2001

... MOST

Halál&Balázs

A Bolyai Club jelöltje:
Halál&Balázs
(Tóth László & Gyimóthy Balázs)
További jelöltek:
Bölcsész: Rumszajz – GYŐZTES!
Jogász: Johnny (Ványi János)
Club'89: Szárszki és Háccs
My: Gyikarc (Ádám Zoltán)

AKKOR...

Balázska: Valamikor 2001 a Bolyai Club megejtette szokásos kirándulását, ahol felmerült a kérdés, hogy ki legyen az év jelöltje a Budaörsi Napokon. Természetesen nem született döntés, csak ötletek. Két különböző elképzelés volt, két teljesen különböző emberrel. Az egyik Halcsi, a másik én magam. Szerencsére a Club akkori egyik legprominensebb tagja, Cucu előállt egy nagy ötlettel: mi lenne, ha párban indulnánk. Így mi lettünk a Two Men Show, azaz a két nőcsábász, kik kisebb-nagyobb sikerekkel (és sikertelenségekkel) próbálják a női szíveket meghódítani. A logónk piros alapon két egybefüződött szívet ábrázolt. Sikerült kiharcolnom, hogy az én pólóm pont a negatívja legyen a többiekének (feketén piros).

Halcsi: Hiába a férfiasabb fekete póló, egyszer az egyik bulizó feltette a kérdést Balázskának: Ti tényleg buzik vagytok? :)

Balázska: Külön emliteném a legkedvesebb „gyermekemet”, a „B” alagsorban létrehozott Undergrund teázó-kávézó-koktélózt. Szükségét éreztem, hogy legyen egy hely a Budaörsi Napokon, ami más, mint a fenti bulik, ahol más zene szól, más a hangulat, más a légkör.

Halcsi: Balázska méltán büszke az Undergroundra, mert nagyon hangulatos volt. Ír kávé, egyéb koktélok. Eszembe jut Cucu, Jana hétfője. Sajnos ekkor én elaludtam, hozzáteszem, ez volt az egyetlen éjszaka. Jana épp ebben az időben tanított az ELTE-n doktorandusként, és dolgozott mellette. Hétfő este igazán görbe estét tartott. Négyen lementek az Undergound-ba ír kávézni. Jana minden kör után feldobta a társaságot szállóigéjével: „Nem számít, fizeti a cég!”

Balázska: A díszítés megvalósításában nagy-nagy segítségemre volt Eke Zsuzsi, aki kitűnő ecsetvonásokkal és formákkal fo-

galmazta meg elképzeléseimet, és tette hozzá sajátjait. Nagyon sokat dolgoztunk rajta. Egy volt csak állandó az évek során, az állandó változás és a népszerűség-növekedés mértéke. A legnagyobb elismerés mégis az volt számomra, amikor Maugly - annak ellenére, hogy nem szereti az Underground zenét - elragadtatva nyilatkozott a büfémről.

Halcsi: Ez volt az a BN, mikor teszteltem az újságunk olvasottságát. Beleírtam a bemutatkozó cikkembe, hogy aki eddig elolvassa, annak fizetek egy sört. Cucu ezt azóta is várja tőlem, mert ő az egyetlen, akinek ezt nem fizetem még ki. Kb. 20-30 sört fizettem emiatt. Örültem, hogy ilyen sokan elolvasták. Ekkoriban jöttek szokásba a BN-es vízcisaták is, amik a buli után kezdődtek. A lényege az volt, hogy vízipisztolyokkal megtámadtuk az ellenfél büfójét, jól megöntöttük őket, és hadisarcot kértünk tőlük. Sört meg szenyát! :) A következő évben már a büfé költségvetéséből elkülönítettünk pénzt vízipisztolyokra. Egyszer a rendész le akarta állíttatni emiatt a BN-t, mert úszott az igazgatói folyosó...

Balázska: De mit is lehet még mondani egy BN-ről? Egy hét buli, egy hét mámor, egy hét hírnév, egy hét reggeli delírium, egy hét erotika!... Egyik évfolyamtársam (akkor voltam elsős vegyész szakon) pár év múlva csak ennyit mondott: „Emlékszem elsőben a BN-re. Ledöbentünk, hogy a koliban mindenhol a te arcod van a plakátokon. Gondoltuk is, hogy ez a csávó lehet itt valaki!” Pedig csak egy ember voltam a Bolyai Club kortes csapatának gépezetében. Mi voltunk ketten a Halcsival, akik a rivaldafényben arcunkkal képviselhettük a Clubot, és learathattuk a sok-sok munka gyümölcsét, amit a rendezvény színvonaláért tett a csapat. Azt hiszem a Budaörsi Kollégiumban ennél többet nem kívánhat magának az ember. Ez úton is köszönöm mindenkinek a szép munkát!

AKKOR...

2002 Mehi

A Bolyai Club jelöltje:
Don Michele (Pierami Mihály)
További jelöltek:
Bölcsész: Fecso&Cortez – GYŐZTES!
Jogász: AlternaDívák (Kiskaros Natália,
Koncz Barbara, Nagy András)
Club'89: Pehi, a Pampák királya
My: Sir Robin (Agócs Róbert)

... MOST

2002. Érdekes év volt, pláne úgy megélni a BN-t, hogy a változatosság kedvéért nem a pult mögött töltöttem a rendezvényt a „B” portánál... Nézzük csak. Akkoriban még könnyebbnek volt mondható az élet, a TMK-sok is többen voltak (persze a hibafüzet ugyanúgy tele volt bejelentéssel), és akkoriban még Cila büféje volt a Lepény előtt, ami több szempontból is jó volt... Ebben az évben kerültek a kollégiumba az „ipari” mosógépek első példányai, ami végülis pozitív változás, mivel az akkori mosógéppark állapota olyan szörnyű volt, hogy egész színdarabot írtunk köré. A szüzsé egyébként a maffia hálás témája köré épült, így lettem Don Michele, aki mindent elintéz. Hiába, a vér kötelez, ha már ereimben félrészt olasz csörge-dezik. Igaz, ezt a Club '89 is elmondhatta jelöltjéről, Pehiről, aki így a Pampák királya lett. A Bölcsészek Dr. Terror fedőnéven két jelöltet is delegáltak Cortez és Fecso személyében, színdarabjaik hüen tükrözték az akkori bölcsész irányvonalat, de annyit ki lehetett hámozni, hogy igen, ők bizony terroristák. A My Agócs Robit, alias Sir Robint tette meg favoritjának, aki, mint nevéből is sejthető, lovagi babérokra tört. A jogászok valószínűségi triumvirátussal indultak, AlternaDívák fedőnéven, ha jól emlékszem: Barbara (az ördög), Natália (az angyal), és Andris (vagy Ádám?), bár utóbbiról sokak számára csak a rendezvény végén derült ki, hogy jelölt (persze lehet, hogy mégsem volt az).

Hogy milyen volt a hét? Megható. Nehéz lenne elmondani, mennyire jól esett, hogy az egész klub mögém állt és lelkesen tette ki-ki a maga dolgát. Kiváló koncertek voltak a „B” portán, a büfé a rendezvény alatt reggel-este zavartalanul üzemelt, két színdarab a palacsinta és a mosógép témakörében, Lőlap nevű újságunk, mai napig üzemelő honlap, és tradicionális programok, mint a

légihoki (igen, akkor még voltak vegyészaink:) vagy az egérfuttatás...

A koncertek meg a szokásos alkohormámor mellett kiemelném a nagyjából keddről szerdára, vagy szerdáról csütörtökre virradó hajnali akciót, amikor a bölcsészekkel összefogva, vízpisztolyokkal felfegyverkezve megrohmoztuk a Club '89 büféjét, némi további szesz reményében. Ez nagyban megkönnyítette a röviddel a történetek után érkező takarítónők munkáját, mivel a röpke negyed órás, falusi húsvétot idéző küzdelem után szem, fül meg egyéb testrész nem maradt szárazon, a padló pedig nem itta meg a levét, inkább csak megtartotta pár centiméteres rétegben, így az éjszaka folyamán kiborult és tánc közben ragacsos gánná köpült italok eltávolítása szinte automatikusan megtörtént... Értelmetlen módon a portásbá' és a rendezés kissé felhúzta magát...

Mi történt még 2002-ben?

Kézpénzként is forgalomba kerül az euró, az Európai Unió hivatalos valutája, mely 12 országban váltja fel a korábbi nemzeti valutákat.

Teljes napfogyatkozás Dél-Afrikában.

A tokaji történelmi borvidék a világörökség része lesz.

Eltávozik körünkől:

Freddy Heineken, a Heineken sörözője korábbi elnöke,

Hofi Géza humorista,

Edsger Dijkstra, matematikus, számítógép-tudós,

Marx György fizikus, az MTA tagja.

... MOST

2003 Cucu

A Bolyai Club jelöltje:
Cucu, a "jómunkásember"
(Czuder József) – GYŐZTES!
További jelöltek:
Bölcsész: Kicsi Menőmanó
Jogász: Szabó Balázs & Dull Attila
Club'89: Hosszúpuska (Erdősi Józsi)
My: Hárem a kislány

AKKOR...

Olyan ez, mint egy Rejtő regény: hogyan töltünk meg egy oldalt? Kellene egy zsaroló levél, vagy legalább némi emlékeanyag, amiből fel lehetne építeni. Legalább azt mondhatnám, hogy az idő törölt bele emlékeimbe, de még ez sem igaz. Lehet, már akkor sem emlékeztem a másnapokra, mert azon a héten minden nap másnap volt, erre legalább emlékszem. Igaz ami igaz: kitöltöttem egy kérdőívet egy kishölgynek, aki nem hitte el, hogy én vagyok a Török Szultán. Ez volt délután, estére pedig már én is elhittem volna, ha valaki ezt állítja. Emlékszem, azt álmodtam, hogy eltévedtem a „C” alagsorban. Hát igen, nem lehet minden álmom mellé egy közlekedési rendőrt állítani. Ingyen pia, ezért már megéri jelöltnek lenni, de néha pihenni is kell. Így eshetett meg, hogy pulton táncolás közben elaludtam, és arra ébredtem, hogy a cigaretta ráég a kezemre. Van ez olyankor, mikor az úri közönség táncol a Kőrösiben.

A színdarabok alakulására is kihatással volt a hangulat. A nem túl bonyolult történetet az határozta meg, hogy ittunk a színpadon. A művészet ilyesformán való újraértelmezése mintegy szimbiózisba helyezte a színpadon történeteket a valósággal, rákényszerítve a közönséget az atmoszféra magába fogadására. Na, ez az, amivel nem törődtünk, de mi jól éreztük magunkat. Mondták többen, lehet, hogy most nyerünk, de mi nem törődtünk ilyesmivel, csak jól éreztük magunkat továbbra is, legalábbis szerintem. Aztán csak megtudja az ember a véres igazságot... Sok ember sok munkája adja a biztos hátteret ahhoz, hogy a jelöltség egyszerű legyen. Mentősegemre mondván legalább tényleg egyszerű voltam. □

Péntek, gyászkeretes ünnep, Cila néni temetése. Sikerült összehoznia nekem egy öreg kortes brigádot, lóti-futi volt aznap, sok-sok régi jelölt, megnyertük, örült

volna neki.

Aztán arra emlékszem igazán, mikor a pezsgők durrogtak, fények, ordibálás, öröm... Ezek ti voltatok, láttalak titeket, ezt nem fogom elfelejteni, ezt az egyet nem.

Azt hiszem, aznap este is ittunk.

Voltak valami programok is, gondolom, majdnem mindegyiken voltam, legalábbis sehonnán nem hiányoltam. Ezekről Maugly, mint akkori főkortés tudna beszélni, volt valami lengő farkú lábak koncert kontra vizes póló verseny összetűzésünk, ott, a múlt homályában. Győzött a szelíd rábeszélőképességem, bocsnak Maugly. □ Halálos diszkó örület, kavalkád a „B” portán: gyerekek, a disznó mindig ólban áll, a Bolyai Dévényije, a számok ismerője, a legtermészetesebbtől az egészen komplexekig, a héten a „B” portára integrált állandó: Halcsi. Nap mint nap, sör sör után, sőt, sör sör előtt: a végtelen sör sorok sorozatos sorozata. Aztán csak véget ért, de nem mindenkinek: vége szakad a zenének, hazamennek a legények, de Halcsi a szétszedett hanguccon, a hiányzó vendégeknek fittyet hányva szombat reggel tovább zenél, a kollégiumigazgató őszinte bánatára. Hősünk talán még egy fésű és egy papír zsebkendő segítségével is emelné a hangulatot saját magának.

„László, maga már sokat dolgozott, menjen aludni!” – így hízelegve a prominens személy mint Pizskos Fred, kicsit kavarva. Ha ezt a tanácsot Halcsi meg nem fogadta volna, az én mesém is kicsit tovább tartott volna.

Mi történt még 2003-ban?

A léghörbe lépve kigyullad és darabokra hullik a Columbia ürrepülőgép; a legénység valamennyi tagja életét veszti.

Eltávozik körünkől Knézy Jenő, sportriporter.

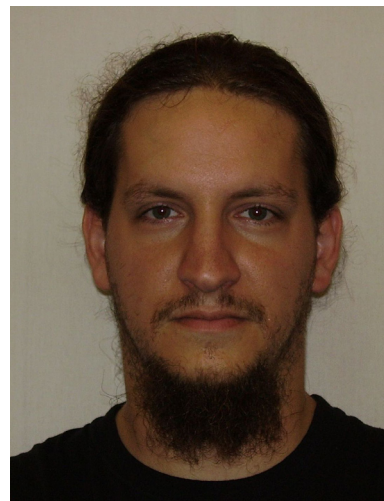
AKKOR...

2004 Tonyó

A Bolyai Club jelöltje:
Tonyó (Szám Antal) –
GYŐZTES!

További jelöltek:
Bölcsész: Aranybulák
Jogász: Melinda&Éva
Club'89: Chicago Muffs
My: Myus Christianus - Cipike

...MOST

Tonyó szerint a világ 2004-ben...

Ahhoz képest, hogy csak három éve volt, nem sok mindenre emlékszem. Oscar díj, az év legjobb filmje: Gyűrűk Ura: A király visszatér. Megjelenik az első bluetoothon keresztül terjedő mobiltelefonos vírus. Athénban olimpia volt (ott voltam, megérte). Meghal Ronald Reagan, a hidegháború egyik kiolvasztója, Marlon Brando, a keresztapa és Ray Charles, a soul-legend. Ja, és volt egy buli is valahol a Magyarország nevű kicsiny ország fővárosának szélén, egy lepusztult kollégiumban. Úgyis mondhatnánk: Budaörsi Napok 2004.

A jelöltek? Az Aranybulák a Bölcsész Klub jelöltjei, két tündéri leányzó, akik ketten együtt pontosan 10 kilogrammal voltak könnyebbek nálam. A Chicago Muffs a Club'89 képviselőjében, méreteiben a bölcsészjelöltekhez hasonló adottságú két jelölttel. A jogászok jelöltjeinek nevét azóta se tudom, azt, hogy ketten voltak jelöltek, azt is csak a BN-hét pénteken tudtam meg. A My Cipit jelölte, mindenki ismerte a koliban, hajdani KDB-elnök. Na és persze én. Hogy hogyan kerültem oda? A bolyais „ki legyen a jelöltünk?” szavazáson Feri (a 2006-os egyik jelölt) javasolt engem, a szüzsét, úgy emlékszem, Halál (a 2001-es egyik jelölt) javasolta (bár egy ideig ragaszkodott a Jézusos design-hez), a logót _Neo ötlötte ki, a BN hetét pedig Maugly (a 2005-ös jelölt) szopta végig főkéntként. Teszem hozzá a logó azóta is okoz néha problémát, a felirata ugyanis I love Tonyó. 2004. április 19. és 23. között legalább három tucat igen szép hölgy viselte a szíve fölött (gyk.: a mellein), van, akinek szívesen elhittem volna. Hopp, egy emlék; arról, hogy kik viselték ezt a trikót. Nyilván a bolyaisok

igen, de rajtuk kívül támogatott még egy Kaptár nevű kollégiumi csoport (igen, a melleken lévő felirat miatt jutott eszembe), illetve viselte a feliratot Michelle Wild és a Janis Joplin emlékenekar énekesnője is az ominó-zus helyen. Az volt a negyedik év, hogy a BC jelöltjét a B310-es szoba adta (teszem hozzá 2006-ban Ference Hill is ott lakott hivatalosan). Ittam egész héten (naná, mi mást csináltam volna), így hát nincsenek összefüggő emlékeim a hétről, csak képek. Belga alatt nem lehetett mozdulni a Lepényben, azóta se láttam ott annyi embert. BN-kedden voltam 26 éves, úgy berúgattak, hogy életemben először (és remélem utoljára) a szervezetemnek nem sikerült beépítenie magába az alkoholt és visszajött. 8 sört értem két jogász csajnak az árverésen. Az egyikőjükkel lassúztam két órát az eredményhirdetés utáni hajnalban. Csütörtökön a pultra támaszkodva egy csaj köldökpiercingjének függvénypályáját számoltam, ezzel örületbe kergetve két-három havert.

Ja, az utolsó emlék, nyertem. 92 szavazat a 79 és a 77 ellen. Így hirtelen ennyi.

Tonyó

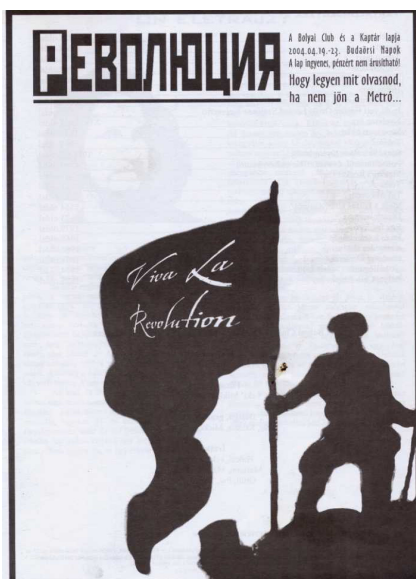
Mi történt még 2004-ben?

II. János Pál pápa boldoggá avatja IV. Károlyt, az utolsó magyar királyt.

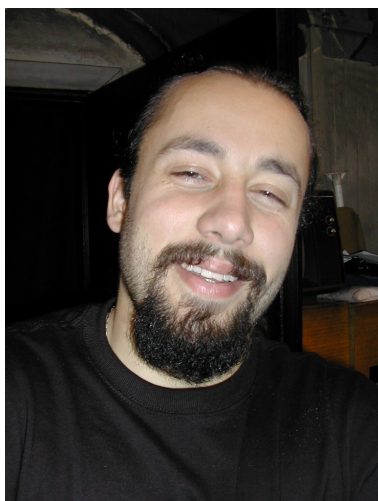
Teljes holdfogyatkozás, amely Magyarországon is látható.

Megkezdődik a beszláni tragédia. Terroristák megszállták a beszláni iskolát évnnyitó napján. Az iskola elfoglalása, majd a tűzok kiszabadítása több mint 330 halálos áldozatot követelt, többségük gyerek volt.

Eltávozik körünkből Bessenyei Ferenc színművész és Toma András, az utolsó magyar hadifogoly.

MOST
...
...

2005 Maugly

A Bolyai Club jelöltje:
Maugly (Szabó Attila) – GYŐZTES!
További jelöltek:
Bölcsész: Kriszti & Csimpó (???)
Jogász: ? (Nagy Zsolt)
Club'89: ? (Tóth Gábor)
My: Yeti, az ördög jobb és bal
keze (Palkó Tamás)

AKKOR...
...
...

Most kicsit olyan érzésem van, mint egy szakácsnak lehet, amikor bevezetik egy konyhába, "Főzz nekünk valami finomat!" felkiáltás kíséretében, és az elé táuló látványból (¼ kilo kenyér, melynek kivájták a belét, 1-2 pár Tesco virsli, egy fej hagyma, 2 konzerv bab, egy marék liszt) azonnal tudja, hogy lehetetlen dolgot kell végrehajtania. No de, ahogy megszületik a kenyérben sült babfőzelek, azért én is összeszedtem azokat a dolgokat, amik nekem azt jelentik: BN 2005.

Emlékszem, pénteken Hofiékkel csináltuk a nagy dínom-dánomot a büfé előtt, már három asztal tele volt az üres műanyag korsókkal, amikor odajött valami nagyokos, hogy „kampánycsend van!!!”, meg hogy különben is. Szegény ördögre nem nagyon emlékszem, mindenesetre akkor kicsit ledöbbsentem azon, hogy valakinek problémája van azzal, ha az egyik jelölt a barátaival italozik. Pedig még nem is volt rajtam a MaUgly jelmez – amit ezúton is szeretnék megköszönni Pifta anyukájának –, tudatosult bennem, hogy idén sem lesz kevésbé kiélezett a hangulat a kollégiumban, és mindenki BN-t akar nyerni.

Megfogalmazódott bennem a BN2005 hivatalos Maugly szlogen: „Idén a kemény bimbókra gyúrunk!!!”. Ennek fényében minden általam kedvelt (+/- ε ismeretlen) lány melléhez legalább egyszer a BN során odanyomtam a hideg söröskorsómat, aztán persze ittunk is egyet együtt. És bármi meglepő, de egy darab pofont sem kaptam az egész BN során (vagy csak nem emlékszem rá...).

Hofi csütörtökön megmentette az életem. Nem hatott már a sör. Ekkor az én barátom azt javasolta nekem, hogy fröccsözzenek egy estét. Na ezen az estén sikerült annyira nagyot buliznunk Tóth Gabival a C'89-nél, hogy én még 1,5 órát ráhúztam álmomban. Soha nem történt velem ilyen azóta sem, de meglehetősen élethű Mr.

Delirium tremens. Közben volt biztos 1-2 koncert is. A fények mesélték, hogy biztosan volt Echoes of Pink Floyd, illetve 2005-ben is biztosan megnyaltam András@fürgerókalabak barátom hasát koncert közben, de más nagyon nem maradt meg. Szóval szégyen szemre a művészvilág nem alkotott maradandót ebben az évben... Apropó koncertek: Itt meg kell követnem Őrült barátomat, akit leoltottam még a megbeszélések alatt: „Ki a fene hallgatna meg, egy olyan zenekart amit 30y-nak hívnak???", azóta pedig a zenekar rajongói közé tartozom.

Valamikor időközben megérkezett a bátyám is. Talán szerdán, de az biztos, hogy péntek volt, amikor partizán akcióban felmászott az A/11-re és elkezdett gitározni, csak úgy magának. Kisvártatva körbeülték az egyetemisták, mire ő minden szám után: „Szavazz Mauglira!”. Szóval igazi zenés kampányom lett a végére.

Aztán egyszer csak ott álltunk a színpadon, sok fény meg minden, és kimondják, hogy nyertünk... Na erre az érzésre nem számítottam! Össze sem hasonlítható a Cucunál érzett eufóriával, vagy azzal, amit a Tonyós BN-en éreztem. Egyszerűen csak álltam és mosolyogtam. Körbenéztem, felidéztem a fejemben azokat az embereket, akikkel a héten „együtt éltem”. Barátok, munkatársak a bátyám. Szeretnek az emberek... Szeretnek a barátaim... Persze mindig is voltam akkora egoista, hogy elhiggyem, hogy meg tudok nyerni egy BN-t, de azzal csak ezek az emberek tudtak megajándékozni, hogy közben ennyire fantasztikusan érzem magam. Még bevillan, hogy Cucu, Tonyó és Én együtt szorongatva a kulcsot üvöltöttük végig a BN-t, hogy „Mester hármas!!!”, de akkor már nem voltak gondolatok... Végül egyetlen másodperc alatt a B portáról Szekszárdra kerültem, ami-ben azt hiszem, a bátyám a ludas...

Maugly

2006

Piffta&Feri

A Bolyai Club jelöltje:
Pif Spencer & Ference Hill –
GYŐZTES!

További jelöltek:
Bölcsész: Lilla és a lányok
Jogász-Club'89: ? (Gulyás Lóránt &
Kozma Győző)
My: Ferencesek (Ónodi Ferenc)

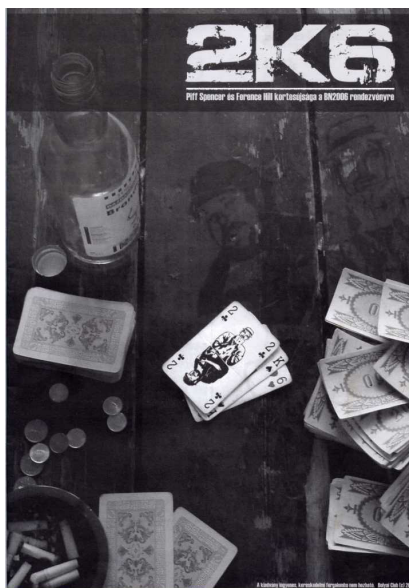

Hogy, hogy nem, mi azért Ferivel nem voltunk a legnagyobb spanok... Kicsit amolyan „azért közösen, mert így nem kell már a klubban belüli versenyen nyel kezdeni a dolgot”, meg „azért nem akarunk mi haragudni egymásra”, és „közösen is jó nekünk BN-t nyerni” párosítás lettünk mi így ketten. Ez érződött a hét folyamán, de azért igen kellemesen együtt bohóckodva megcsináltuk, és végül ez is összeköt minket, ami szerintem jó is így.

A Pif Spencer és Ference Hill szüzsé végül is a kinézetünkől adta magát, leginkább talán azért, mert úgy ítéltük, a mi korosztályunkat, illetve az akkor ittlakókat ez még emlékezteti pár bunyózós, vicces, esetleg egy-két westernesebb filmre, míg mondjuk a Stan és Pan-t már kevésbé zárták szívéükbe, ahogy sajnos a Lolka és Bolkát sem annyira. Nem folytatom a híres párosok felsorolást, akkor ez futotta. Aztán meg kezdeni kellett valamit az azévi bőséges babterméssel is, kedvenc szobatársam, Maugli legnagyobb öröme. Ő egész héten babot főzhetett külön a mi kedvünkért, aminek meg is volt a hatása, a rendezvény valahogy nem volt annyira tömört néha, néhol □. De ugye a bab az már csak ilyen, eltávolítja az embereket egymástól, de közelebb hoz hozzánk, főleg mivel én nem ettem belőle (ezt Mauglinak el ne mondjátok!) és főleg mer' ingyen volt.

A csütörtök volt a mi napunk, de azért a többi napot se hagytuk ki, én például kedden a B alagsorban ébredtem, valami pokróccal betakarva, nagyon másnaposan, az estéből meg kettő után már nem sokra emlékszem, de ez meg az alkohol jótékony hatása. Feri közben máshol rúgott be, mert-hogy végül valami ok folytán én Lórával, ő meg Győzővel, a két C-89-es jelölttel kavardott össze, és bulizta át az esték jó részét.

Így aztán mi a hét során nem sok időt töltöttünk együtt, bár a remekül összepróbált szindarabunkban tökéletes volt az összhang. Sikerült egy kis „nincs kettő négy nélkül” érzést vinnünk a darabba, mivel kicseréltek minket rögtön a legelején, mi meg eljátszottuk a megemlített történeteket. A darabunk Toti agyszüleménye, a nosztalgiaírányokról, egy késői találkozásról szólt, melyben kedves emlékeink elevenedtek meg általunk és még sok más Bolyais által a színpadon. A pénteki darab szintén jól összepróbált össznépi hejehaj volt, hála Tonyónak. A pontos részletekre már nem is teljesen emlékszem, mondjuk ez valószínűleg az elfogyasztott alkohol, és a szavazás miatti idegeskedés miatt lehet, nahmeg ugye ekkor még nem tudtuk, hogy ki tudjuk-e fizetni az utolsó együttest, az Üllői úti F.Á.K.-at. Aztán végül minden rendben lement, a szavazáson pedig 5 szavazattal előztük meg a My Club jelöltjét Ónodi Ferencet, és nem sokkal többel a Dokk jelöltjeit, Lillát, és a lányokat, Christ, Wendyt, Verát, Fru-t. Csapatmunka volt. És ha már nevesítünk, akkor a csapat irányítói közül ne hagyjuk ki Zsut és Erzsit a főbüféseket, Annát és Esztert a reggeli büféseinket, valamint Norbit, a főkortesünket, akiknek a háttérmunka irányítását köszönhetjük.

Aztán végül meglett az eredmény, hááát hogyismondjamcsakna azért nem mindennapi dolog megnyerni egy BN-t, így hát édesanyám, akit az ilyen kollégiumi mókákból nem szeretek kihagyni, nem távozott száraz vállal a eredményhirdetésről, ennek folyományaképpen szintén nem tudom, mit is csinált Feri közben, de az biztos hogy örült, mint mindannyian. Végül jól meg is ittuk az összes maradék sörünket, és nyugovóra tértünk. Nyertünk, hosszú szünet után, ekkor zsinórban negyedszer.

Piffta

MOST...

2007 zui

A Bolyai Club jelöltje:
Zuisz (Tóth László)

További jelöltek:
Dokk: Geges (Kovács Gergely) –
GYŐZTES!
Jogász-Club'89: Hans (Hackl János)
My: G.I.Joe (Toplak József)

AKKOR...

A tavalyi esztendőt nem nagyon tudom hasonlítani másikkhoz. Nem csak azért, mert kísérleteztünk újabbnál újabb nyitásokkal, de azért is, mert minden megmozdulásunkra ez a kísérletező, keresgélő attitűd volt a jellemző.

Örvendetes esemény volt az, amikor az öreg bolyaisok - ha Mohamed nem megy a hegyhez alapon - úgy döntöttek, hogy belefolyanak az életünkbe. Ez persze riasztóan, negatívan hangzik, és tényleg volt köztünk, aki egy kicsit megszeppent az öregek láttán, de ez a döntés az év legjobb döntései közé tartozott. Nem csak azért, mert jöttek és programokat szerveztek nekünk, mert rengeteg vicces történetet meséltek az ősidőkből, hanem mert rá kellett döbbenünk, hogy tíz, húsz és még több évvel ezelőtt is pont olyan emberek voltak bolyaisok, mint most mi. Ez azért már tényleg jelent valamit.

A tavalyi év remek találmánya a B.A.M.B.I. is, amiről nem is kell elmondanom, hogy milyen remek rendezvény, és hogy milyen csodásan szórakoztunk rajta az elmúlt évben; és remélhetőleg még sokáig így is lesz.

Aztán egyszer csak én lettem a jelölt. Bele is vetettük magunkat az egyik legnehezebb feladatba: Hogyan kell engem eladni? Először jött a PocketHero ötlet, amely név egy fürdőzős kaland nyomán ragadt rám, de a C-klub és a Club 89 is hasonló ötlettel állt elő, így mi elálltunk terveinktől. Szinte az utolsó pillanatban, nagyjából három héttel a BN előtt jött az egyik gólyalányunk megváltó ötlete, hogy Zeusznak, azaz Zuisznak öltözve mulassam végig a Budaörsi Napokat.

Aztán a BN csalódást okozott. Az már rutin, hogy a BN elején nagy a pangás a házunk táján, de hogy ez általános legyen?!... Egyetlen nagy dobásunk a már szinte törzskoncertnek számító

Fürge Róka Lábak fellépés volt, ami idén is egy remek bulit eredményezett. Sokat töprengtünk azon, hogy vajon min volt a rossz. Arra jutottunk, hogy egy kicsit több reklámmal, és jóval nagyobb költségvetéssel talán jobbak is lehetünk volna.

Ezzel el is érkeztünk egy kényes ponthoz, a pénzhez. Azt lehet sajnos mondani, hogy a BN intézménye, úgy ahogy van, elkurvult. Ez szinte már csak tiszta üzlet, ahol az üzletfelek azt várják el, hogy a klubok ingyen munkaeót és ingyen cirkuszt nyújtsanak, míg maguk nem adnak ezért cserébe semmit. Régen volt értelme a klubért dolgozni a BN-en, mert abból a klub profitált, így az egyszeri klubtag is learathatta munkája gyümölcsét. Most azonban minden klub csak egy újabb, haszonhajtó szükségből elviselendő tényező, holott észre kellene venni, hogy ez egy játékos verseny a kollégium diákszövetségei közt, hogy elnyerjék a kollégium kulcsát. Ez nem egy üzleti vállalkozás, ez nem egy indoor-fesztivál, hanem egy kollégiumi rendezvény, a kollégistáktól, a kollégistákért. A mi vetélkedők, a mi szindarabjaink, a mi büféink, a mi koncertjeink, amik mind a ti szórakoztatásotokért vannak. Azzal, hogy egy harmadik személy idejön a mi otthonunkba, hogy a mi

érdekeinket félretéve learassa a maga hasznát, nem csak nekünk, kluboknak tesz keresztbe, de nektek is, egyszeri kollégistáknak, akik legfeljebb vállvonogatva tudomásul vehetitek, hogy már megint átléptek rajtatok, és egy kommersz valamit toltak az arcotokba cserébe, ami mindenről szól, csak nem rólatok. Ennek így nincs értelme. Legyen bennünk anynyi erő, hogy jövőre ne fogadjunk el olyan pályázatokat, mint 2008-ban, és legyen végre egy saját BN-ünk, ami azért költözik a mi házukba, hogy nekünk jó legyen!

zui

2008 Vajon ki lesz?

Bolyai Club jelöltje:

???

További jelöltek:

Dokk: ???

Club '89: ???

C-Klub: ???

My: ???

Abban a különleges helyzetben vagyok, hogy én soha nem voltam BN jelölt, de mégis írhatok az újságba. Sokan panaszkodtak arra, hogy helyzetük milyen nehéz, mert már nem nagyon emlékeznek a BN-re, amiről írniuk kell, és a visszaemlékezéseket olvasva rá kell jönnie az embernek, hogy az egy főre jutó elfogyasztott alkohol mennyisége igazán csak a jelölt szervezetében koncentrálódik; szóval az emlékidézés tényleg nem triviális feladat a számukra; na de nekem sem mindennapi rutin a jövőbelátás. (Megtaláltam a pont nevezetű gombot a billentyűzeten, innentől kezdve használni fogom...)

Valószínű, a 2008-as BN sem lesz külön, mint a tavalyi. Ha igazak az információk, amiket a szervezésről lehet hallani, akkor az a negatív tender folytatódik, amiből az egyszeri kollégista talán semmit nem vesz észre, de a klubok anyagi helyzete erősen megsínyli ezt a fajta költséget, hogy aztán egyszer csak csődbe menjen mind, és hirtelen ott álljon az egész KCSSK klubok nélkül, színdarabok nélkül, büfék nélkül, kisszínpadok nélkül, kvázi BN nélkül, de már tehetetlenül. (Ja igen, a pont...)

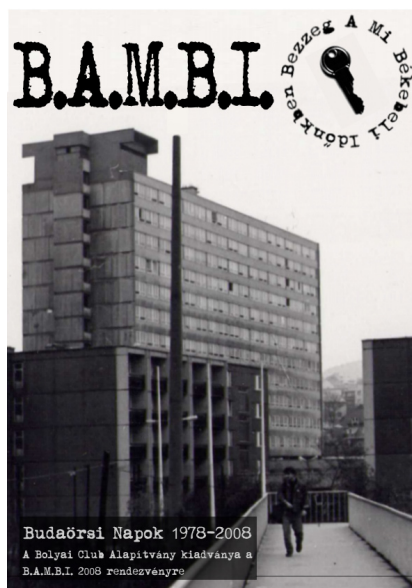
Hogy mi az, ami idén is biztosan lesz? Lesz sör, még hozzá töménytelen mennyiségben, és apropó, helyenként tömény is lesz, hogy minden kollégista csak homályosan emlékezzen a mindenféle felbukkanó, nem éppen túlóltözött, ráadásul erotikusan vonagló, kvázi táncoló, csinos lánytömegek látványára, nehogy a később elméjébe hasító fájó emlékek és elvonási tünetek oda vezessenek, hogy végül szíve is meghasadjon. Minden klub ki fog tenni magáért, hogy olyan bulikat rittyentsen a kedves bentlakó kollégák elé, hogy azok ne csak szavazatukat, de szívüket is nekik adják, még hozzá örökre. A romantikus képeket és a virágnyelvet félretéve ennyit mondha-

tunk: egyetemistához illően tök részegek leszünk, és a buli minden percét élvezni fogjuk minden egyetemi számonkérés és kötelezettségünk ellenére.

Kivéve, ha éppen egy pult mögött robotoljuk végig az eseményt. Az elbeszélések alapján régen hatalmas buli volt dolgozni a BN-en, mert minden kötelezettség, munkát és nehézséget feledtetni tudott az ingyen elfogyasztható alkohol mennyisége. A klub kasszájának kontójára ivott a jelölt, a büfés, és ha már ingyen van, akkor adtak abból másnak is, és a szebbnél-szebb lányokat sorra invitálták sörre, ami - mint azt a bulik nagykönyvében is megírták - mindnyájunk örömét szolgáló, hamar megtérülő befektetés! Most azonban az egyetlen dolog, amit befektethetnek a klubok, az a munkaerő. Idén is kaptunk egy olyan üzleti konstrukciót, amiről kijelenthető, hogy csakis a klubok kisémmzésére jó, de semmiképpen sem az itt lakók örömét szolgálja.

A versengéseknek, erőpróbáknak évezredek hagyományai vannak. Sok a vérre menő küzdelem az emberiség történelmében. Az, hogy mi az évi „Na ki a jobb?” kérdést nem egymás testének feszülve, nem szócsatákkal, hanem azzal döntjük el, hogy melyikünk tud jobb hangulatot, jobb bulit csinálni, az egyszerűen fantasztikus. Ez a versengés szülte a BN-t, és ez a mozzgatórugója, elsősorban erről kéne szólnia, nem a haszonról. Nem kell ide milliós nagyzenekar, az sokat tud dobni az emberek kedvén, de egy kis plusz munkával, átgondoltabb, jobb szervezéssel ugyan azt el lehet érni. Aki nem hisz a kis költségvetésű nagy bulikban az nézzen le néhanapján a Dokkba! Ha a főszervező a kollégisták érdekeit nézné, és nem a saját zsebét akarná degeszre tömni, akkor ezerszer jobb BN-t csinálna, mint a tavalyi volt, vagy az idej lesz.

Balu

IMPRESSZUM

Akik a cikkeket írták:

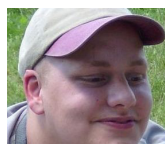
- 1978: Bérci István (Keki)
1979: (Archív.)
1980: (Archív.)
1981: (Archív.)
1982: Zaicsek Balázs (Balu)
1983: Laki József (Duda)
1984: Sebők Ferenc (Feri Boy)
1985: Búzás Beáta (Hófehérke)
1986: Oláh János (Kacsa)
1987: Endrédi Gabriella (Dabica),
Dobó Zsolt
1988: Princz Gábor (Manó)
1989: Ruff Péter (Rufi)
1990: Princz László (Döme)
1991: Tamás Margit (Tutyi)
1992: Lőrincz László (Bütyök)
1993: Tóth Balázs (Bazsi)
1994: Zsigri Ferenc (Fefe)
1995: Papp Péter (Pepe),
Tiborcz József (Joe)
1996: Ruff Péter (Rufi)
1997: Ruff Péter (Rufi)
1998: Ruff Péter (Rufi)
1999: Bognár Gyöngyi (Gömbike)
2000: Kovács Attila (AtB)
2001: Tóth László (Halál),
Gyimóthy Balázs (Balázska)
2002: Pierami Mihály (Mehi)
2003: Czuder József (Cucu)
2004: Szám Antal (Tonyo)
2005: Szabó Attila (Maugly)
2006: Fajth István (Pifta),
Kepe Ferenc (Feri)
2007: Tóth László (zui)
2008: Zaicsek Balázs (Balu)

És akik szerkesztették:

Ruff Péter (Rufi)
Aki megálmodott,
felkutatott és jól
megmondott mindent...

Vasas Anna Luca
Aki a design-t szépre
tervezte...

Zaicsek Balázs (Balu)
Aki koordinált, alias
„co-processzor”

Keserű Zsolt (zsolooo)

Aki pedig a tördelő
szerkesztő...

Köszönöttel tartozunk még Vizvári
Vikinek (kisvuk), Tóth Áginak,
Liszi Jánosnak (Johnny), Papdeák
Jánosnak (őrült) és Tóth Józsefnek
(Toti).

Felelős kiadó: Bolyai Club
Kollégiumi Alapítvány
Székhely: 1062 Budapest,
Bajza u. 47.
Levelezési cím: 7400
Kaposvár Damjanich u. 54.
Adószám: 18229006-1-42
www.bolyaiclub.hu
alapitvany@bolyaiclub.hu

Nyomda: 3100 Salgótarján, Rákóczi út 2.
(30)945-0303, polar@chello.hu

Köszönjük a támogatást az ELTE KCSSK
KDB-nek, a BEDU-IN BT-nek, a középső
oldalon reklámozott cégeknek, valamint
azoknak, akik lapzárta után adományoztak
nekünk... Esetleges további adományokat
céljainkra az OTP 11711034-20842491
számlánkra várunk.

A Bolyai Club Gyermekkei

